

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΙΣ

ΤΟΥΣ ΑΠΙΣΤΟΥΣ!

ΕΙΣ ΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΠΕΔΙΑ. — ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 96 — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1912

ΠΙΣ ΗΘΑΒΑΝ. — Πέντε αιώνας τώρα αυτά αι τρεις αδελφί, η Μακεδονία, η Θράκη και η Ήπειρος έπλεον εις τό αιμα και ο Τούρκος έκοροποσε τόν θάνατον.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΗΝΑ. Η Έλλάς έχάρασε νέον δρόμον, οστις συνεπώς εις τους προγόνους, τὸ δὲ ἔθνος στηριζόμενον πλέον εις τὰς ιδίας του δυνάμεις και ἔχον πεποιθήσιν εις τὸν γενναίον στρατόν του εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ ὀδεύσῃ πρὸς τὴν πρόοδον και τὴν εὐημερίαν.

Αὐτοὶ εἶνε περίπου οἱ λόγοι μὲ τους ὁποίους ὁ Προβουλευτὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐλ. Βενιζέλος ἀπήγγειλε εἰς τὰ συζητήσια τὰ ὁποῖα τῷ ἀπεθνήκοντι, ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων ἐπὶ τῇ καταλήψει τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὁρατοὶ λόγοι ἀντάξιοι ἐκείνου ὅστις διήνοιξε τὸν νέον δρόμον, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσέρχεται ἡ Ἑλλάς, ἀφοῦ ἐφράντισε τὴν γῆν τῆς Μακεδονίας και τῆς Ἡπείρου μὲ τὸ αιμα τῶν ἡρώικῶς πεσόντων κατὰ τὰς μάχας τῆς ἐξουσίας.

Εἶκοσις ἡμέρας μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἐκυμάτισεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ νικηφόρος προέλασις τοῦ στρατοῦ μας ἀπὸ τῶν συνόρων μέχρι Κοζάνης και ἐκείθεν διὰ Βεροίας και Γιαντιτσῶν μέχρι Θεσσαλονίκης ὑπῆρξε τὸσον ἀρμητικὴ, τὸσον ταχεῖα, τὸσον τελεφερόρως, ὥστε προεκάλεσε τὸν θαυμασμόν τῶν εἰδικῶν περὶ τὰ στρατιωτικά, κατέπληξε δὲ και τοὺς Εὐρωπαίους, οἵτινες ἐκδηλοῦντες φιλελληνικὰ αἰσθήματα ἤρχοντο διὰ τὴν Ἑλλάδα γενναίαν ἄμυναν, μὴ φανταζόμενοι ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, ἐπιθετικώτατος, θὰ κατεδίωκε Τουρκικὰς στρατιάς, τροπομένας εἰς ἀτακτικὸν φυγῆν. Ἡ πρώτη κατὰ τῆς Ἐλασσόνας ἐπίθεσις και ἡ ἐκείθεν φυγὴ τῶν Τούρκων ἔδοξαν τὸ πρῶτον σύνθημα τῆς νίκης τῶν Ἑλληνικῶν ὁπλῶν. Ἡ πλευρικὴ κίνησις πρὸς τὴν Δοκάτην, ἡ κατόπιν συγκροτηθεῖσα μάχη εἰς τὸ Σαραντάπορον και ἡ διάβασις τῶν θεωρουμένων ἀπορθητῶν στενῶν διέλυσαν διὰ παντὸς τὰ μελανά νέφη, τὰ ὁποῖα ἐσκίασαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν κατὰ τὰς ἀποφράδας ἡμέρας τοῦ 1897. Ἡ κωνόλευκος μετὰ δέκα πέντε ἔτη ἀνέ-

ΠΙΣ ΦΕΥΓΟΥΝ. — Καὶ τώρα ἡ Τουρκία ξαναπένει τὸν δρόμον πίσω ἀπὸ τὸν προγονικὸν ἀραμπὴν διὰ τὰ γυρῆσι εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἤλθεν.

κτησεν ὅλην τὴν αἰγλήν τῆς. Ἡ μάχη τῶν Γιαντιτσῶν, ἡ πεισματοδὴς, ἡ πολύνεκρος, ἡ ἀποφασιστικὴ διὰ τὴν τύχην τῆς Θεσσαλονίκης, θὰ προσθήσῃ μίαν ἐνδοξὴν σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπῆλθεν ἡ παράδοσις τῆς Θεσσαλονίκης και ἡ θριαμβευτικὴ εἰσοδος εἰς τὴν πόλιν τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ γενναίου στρατοῦ του. Ἰαγαὶ ἀγαλιώσεως ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξεχειλίσθησαν αἰῶνων πόθοι κρυπτόμενοι εἰς στήθη Ἑλληνικά, ἐχαρῆτισαν τὸν νικητὴν Διάδοχον. Τὴν ἐπιτοῖσαν οἱ παλμοὶ τῶν Ἑλληνικῶν καρδιῶν ἀπετέλεσαν τὸν Πανελληνίον ὕμνον μὲ τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Βασιλεὺς μας εἰς τὴν Θεσσαλονίκην! Τὴν Θεσσαλονίκην μὲ κηρατίζουσαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς τὸ διοικητήριον, εἰς τὰ δημόσια κτίρια, εἰς τὰ παράθρα τῶν οἰκῶν και εἰς αὐτὰ τὰ φρούρια τοῦ Καρνατωροῦ, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ νικηταὶ ἐπέλασαν 25 χιλιάδας Τούρκων αἰμαλώτων.

Και οἱ Σερφετῆς τῆς Τουρκίας ἐκαιχζῶντο ὅτι θὰ πῶν τὸν καφῆν τὸν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος μετὰ στρατιωτικῶν περιτάτων μὲχρις Ἀθηνῶν!...

Ἡ δρῶσις τοῦ στόλου μας ἀπέδειξεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν διατηρεῖ πάντοτε τὰς ἐνδόξους παραδόσεις του. Δὲν ἐναντιώθησεν ὁ στόλος μας πρὸς τὸν ἐχθρικὸν διότι, αἱ περὶ τῆς πολυθρῦλλήτου πλέον ἀρμάδας τῶν καυχησιολογίαν τῶν Τούρκων ἀπεδείχθησαν ἀντάξια τῶν καφέδων τοῦ Σερφετῆ. Ὁ Τουρκικὸς στόλος δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐξέλθῃ τῶν Δαρδανελίων και ὁ Ἑλληνικὸς, κυρίαρχος τοῦ Αἰγαίου, προσέφερε τὴν ὑψίστην ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς συμμάχους, παρεμποδίζων μεταφορὰς Τουρκικῶν στρατευμάτων διὰ θαλάσσης. Μεταξὺ τῶν νήσων τὰς ὁποίας διετάχθη νὰ καταλάβῃ ἦσαν και τὰ δοξασμένα Ψαρά, τὸ ἱστορικὸν νησί, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Σολωμὸς ἀφιέρωσε τοὺς ἀθανάτους στίχους του. Εἰς ἓνα Ψαριανὸν τώρα ἀξιωματικὸν τοῦ ναυτικοῦ προωροῖσεν ἡ καλὴ του μοῖρα νὰ στήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν και νὰ φωτίσῃ τὴν ὀλόμαυρη ράχη μὲ τὸ γαλάζιο χρώμα τῆς. Ἐνδοξὸν σελίδα

TA ΒΑΛΚΑΝΙΑ

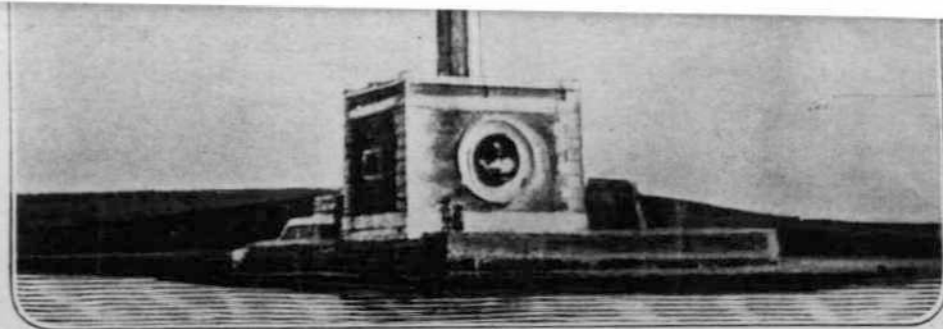
ἀνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον τεῦχος]

τολυτράγμων, εὐρήκε μίαν μεγάλην Γερμανίαν, νάνδος εὐρήκε μίαν μικρὰν Βουλγαρίαν και τὴν αἰ του ἔχει δύο αἵματα τῶν Βουρβουινιδῶν και μὴ μὴ 50 ἐτῶν και φραίνεται 60, ἀπὸ τὴν ὑπερ-ν. Δὲν κοιμάται διὰ νὰ ἐργασθῇ και τρώγων, πατῶν, ἐργαζόμενος, ἓνα ὄνειρον ἔχει: Μεγάλην

αἰ διὰ τὸ σημερινὸν ἔργον του. Κάποτε ὁ ἐν Σοφίᾳ στρατῆς κ. Μύλλερ, ἡδὴ Διευθυντὴς τῶν Ἀνατολῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐξῆρε εἰς Βουλγαρίαν και τὸ ἔργον τοῦ Τσάρου. ἦτο πῶς τὴν ἑκαμὰ τὴν Βουλγαρίαν, κύριε ἦτο πρὸ δέκα ἐτῶν; Φαντα-εἰς τὰ χέρια μου τὴν Ἑλλάδα, λαὸν τῆς!

Ἰολικὰ τὴν Ἑλλάδα. Μέχρι ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία του ἀπηρε-γνας. Σήμερον ἀκόμη ὁ κου-ρου Εὐξείνουοράδ εἶναι Ἑλλήν. φρεῖ ἀπταίστως τὰ Ἑλληνικά, αἱ ἡ Βασίλισσα Ἐλεονώρα, ἡ ἡβλία διὰ νὰ μάθῃ τὴν γλῶσσ-ἔν Βάργη Πρόξενον κ. Σουτῆ-ὁ Διάδοχος Βόρις ὁμιλεῖ και ἰνικά ἀπταίστως. εἶναι ὅτι εὐρήκε και ζῦμν-λαὸν ὄχι ἐξυπνον και ἐπιπό-κτικόν, ὄχι πολυπραγμονοῦντα, συγκυβερνᾷ μετὰ τοῦ Ὑπουρ-ου και νὰ διορθῶν τὸ κείμε-τὰς Δυνάμεις νότας, και τὰ ἰτελείου, και τὰς κινήσεις τοῦ-ἂν πετθαροῦντα, λαὸν κινου-ζόμενον ἐν θαυμαστῇ ἀρμονίᾳ, ἡχαντῆς.

ἐν ἀκροάσει παρὰ τῷ Φερδι-ῖ ἐν Σοφίᾳ Διπλωματικὸς Ἀντι-Ἑλλάδος κ. Ζαλοκώστας. Εἶδε περιχαρῆ και ἀκτινοβολοῦντα ἡγκνίσησιν μαζῆ. Ἰρίστα νέα σημερον τῷ εἶπεν Ἑλλάδομεν μίαν ἐκθεσιν τοῦ Πρεσβευτοῦ μας, ἀναφέροντος εἰα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξω-εὐρέθη πολῦτιμον ἐγγραφον. εἰς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Βασιλέως Φραγκίσκου Α', εἰ πρὸς τὸν Βασιλέα του ὅτι, ἰσκαφῆς εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Ἁγίας Εἰρήνης ἀνεκαλύφθησαν εἰ Βασιλεῶν τοῦ Βυζαντίου. Καὶ Πρεσβευτῆς ὅτι, ἐπέτυχε τὴν ἀνικου φριμανίου διατάσσοντος ὡν ἐπιμελῶς οἱ τάφοι αὐτοί, τε νὰ μὴ ἀνακαλυφθοῦν ποτέ. προσέθηκεν ὁ Φερδινάνδος, τὴν

Ἡ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ. — Ἐχουν μεγαλοπρεπὴ και ἐπιβάλλουσιν τὴν παράστασιν τοῦ Κράτους. Τὰ δημόσια κτίρια τῶν εἶναι ἐπιβλητικώτατα. Ἀκόμη και οἱ φάροι τῶν και οἱ φανοὶ τῶν λιμένων τῶν, ὅπως αὐτὸς τῆς Βάργης, εἶναι κομφοὶ και μεγαλοπρεπεῖς.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΥ. — Εἰς τὴν Βουλγαρίαν κυκλοφοροῦν τὰ δελτάκια αὐτὰ, παριστῶντα τὸν Τσάρου Φερδινάνδου μὲ στολὴν Βυζαντινοῦ Ἀυτοκράτορος ἐπάνου εἰς τὸν θρόνον... Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου!

γαράν τοῦ Χριστιανοῦ ἐκείνου Βασιλέως, ὁ ὁποῖος, εἰσερχόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν, θὰ ἀποκαλύψῃ μὲ τὸ χεῖρ του τοὺς τάφους αὐτοῦ, ἀλλὰ φαντασθῆτε ἀκόμη ἂν ἡ Θεῖα Πρόνοια ἐπεφύλασεν αὐτὴν τὴν τιμὴν εἰς ἐμὲ! Καὶ μοῦ παρίστανε ὁ ἀφηρηθεὶς ταῦτα εἰς ἐμὲ τιτλοῦχος, ὅτι, ὁ Φερδινάνδος ἐχειρονομῆται και ἦτο τὸσον συγκινηθῆναι, ὥστε ἐφαινετο ὡς ἐμπνευσμένος ἀπὸ κάποιαν ὑπερφυσικὴν πνοήν.

Ἐπάνου εἰς τὸν Σαῦτ-Τεπέ, μέσα εἰς μίαν ουστάδα δένδρων, ἓνα εἶδος καφενεῖου μὲ ἐπιγραφὴν: Οἶκος τοῦ Λαοῦ. Εἶναι τὸ τέμενος τῶν Σοσιαλιστῶν. Τί κριμα! Ὅλη ἡ Βουλγαρία διαβιθρῶσκειται ἀπὸ τὸν σαράκα τοῦ Ἀναρχισμοῦ. Βλέπετε εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς ὅλα τὰ κέντρα, ἀνθρώπους μὲ ἀγρίαν μορφήν, μὲ γένεια και μαλλιά μεγάλα, μὲ ρεμπουμπλικες μεγάλες και κόκκινον λαίμοδετην, παιδιὰ τῶν Λυκείων, κορίτσια μὲ κόκκινον λαίμοδετην ἐπίσης, και νομίζετε ὅτι εἶναι φιλόλογοι, λόγιοι, ποιηταὶ, μαλλιαροὶ. Τίποτε εἶναι σοσιαλισταὶ. Ὁ σαράς αὐτὸς ἔχει εἰσοδεῖ παντοῦ. Εἰς τὰ σχολεῖα οἱ διδάσκαλοι και οἱ καθηγηταὶ κατὰ τὰ δύο τρίτα εἶναι σοσιαλισταὶ.

Και ὅμως, ἂν ἐπισκεφθῆτε τὰ σχολεῖα τῶν, θὰ θαυμάσητε. Ἡ ἐκπαίδεσις εἶναι ἐποχρωστικὴ. Ἀλλὰ δὲν τὸ λέγει ἀπλῶς τὸ Σύνταγμα τὸ ἐφαρμοζόν. Αἱ συλλογαὶ τῆς Πραγματο-γνοσίας εἶναι τέλεια πράγματα. Τὰ κτίρια πρῶτης γραμμῆς. Οἱ ὄροι τῆς ὑγιεινῆς μέχρι κεραιῶν. Κλασσικῶν σπουδῶν σχολεῖα ἐλάτιστα. Ἀφθονοῦν τὰ Πρακτικά. Καὶ οἱ ἀποφοῖτοι αὐτῶν εἶναι κατηρητισμένοι ὡς τοὺς διδάτο-ράς μας. Τὰς χημικὰς ἐξισώσεις, τὰ δυνάμια τοῦ Νεύτωνος, τοὺς λογαριθμούς και τοκα-ρίθμους, τὴν καταστιχογραφίαν, τὰ διπλογρα-φικά, τὴν ἐμπορικὴν γεωγραφίαν, τὴν τυρο-κομίαν, ἐλαιουργίαν, ὅλα αὐτὰ τὰ παίζουν εἰς τὰ δάκτυλα. Ὅτι νέον, θὰ εἰσαχθῇ ἀμέσως εἰς τὰ σχολεῖα. Ἦμουν ἐκεῖ ποῦ ἔκαμαν σχεδὸν ἀπεργίαν οἱ διδάσκαλοι διότι και ἐφέτος ἀφέθη πρὸς διδασκαλίαν ἡ ἰδία Χημεῖα, ἡ ὁποῖα ἦτο ἐν γοῆσει πρὸς τριῶν ἐτῶν, ἐνῶ ἀπὸ τότε νέα πράγματα ἔφερον εἰς φῶς ἡ Ἐπιστήμη αὐτῆ.

Ἀρχετοὶ οἱ Ἕλληνες μὲ ἀκμαῖον τὸ φρό-νημα, ἀλλ' ὄχι ὅπως ἄλλοτε πολλοί. Πρὸ τοῦ διαγμοῦ ἡ Φιλιππούπολις ἦτο Ἑλληνικὴ. Δεξιά και ἀριστερὰ ἡκούετο μόνον ἡ Ἑλλη-νικὴ. Τώρα... Ἐγνώρισα τοὺς πρώτους ἀπὸ τοὺς ἰδιοῦς μας: Τὸν ἐμπνευσμένον πνευματικὸν ἀρχη-γόν, τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Φώτιον, ἀρχιερα-τικὸν Ἐπίτροπον, κληρικὸν εὐρωτάτης μορ-φώσεως και ἀκόμη ευρύτερας ἀντιλήψεως, ἀκαταπόντητον δὲ εἰς τὸ ἔργον του, διὰ τὴν γνωμίαν τοῦ ὁποῖου, τὸ ὁμολογῶ, σεμνύ-νομαι, τὸν κ. Ν. Σουτῆαν, τὸν σεμνὸν τῆς Ἑλλάδος πρόξενον, τὸν ἐγλυπτοπλαστικώτα-τον και κυριολεκτικῶς εἰς τὸ ὄψος τῆς ἀπο-στολῆς του, τὸν κ. Σ. Ἀντωνιάδην, τὸν ἐμ-βριθῆ ἐπιστήμονα, ἱατρὸν, Πρόεδρον τῆς ἐκεῖ ὁμογενεῦς κοινότητος, τὸν κ. Γ. Καρ-

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

τό μουρλότο. Ο ήρωϊσμός όμως του Βότση είνε ισάξιος τών τρισηνδόξων Ψαριανών μουρλοτιέρηδων του 1821.

Είς την Ήπειρον ή συντη ή εφαρμογή σχεδίου αναλόγου προς τās διαθεθείσας εκεί στρατιωτικās δυνάμεις, έφερε μετά μάχας κρατεράς, τόν Έλληνικόν στρατόν μέχρι τών Ίωαννίνων. Περί την Πρέβεζαν και είς όλας τās λοιπās μάχας οί εκ Κρήτης πολεμισται άνεδείχθησαν και πάλιν δεινοί Τουρκομάχοι και άτρόμητοι ύπερ της Έλευθερίας άγωνισταί.

Δι' όλον αυτόν τόν ιερόν άγώνα από Θεσσαλονίκης μέχρις Ίωαννίνων, προς άπελευθέρωσιν άδελφών από του Τουρ-

Και σάν πρώτα άντρεωμένη, χαιρε, χαιρε, ω Λευτεριά.

κοικου ζυγου, έδεδησε να ποτισθη ή γη της Μακεδονίας και της Ήπειρου με τό αίμα ήρωϊκών της Ελλάδος τέκνων. Και άνέρχονται είς πολλάς εκατοντάδας οί νεκροί και είς χιλιάδας οί τραυματία. Έχρειάζετο ή θυσία είς τόν βομόν της Πατρίδος και της Έλευθερίας.

Δέν έλειψαν δε είς τά άπελευθερωθέντα μέρη και οί τελευταίοι μάρτυρες της Τουρκικής θηριωδίας και βαρβαρότητας. Οί Τουρκοί φεύγοντες προ του έχθρου έσκόρπισαν είς πλείστα μέρη τόν θάνατον, σφάζοντες τούς Χριστιανούς, μη φειδόμενοι ούτε γυναίκας ούτε παιδιά, υποβάλλοντες τούς πάντας είς φρικώδη βασανιστήρια, έξορύσσοντες όφθαλμούς, ανοίγοντες κοιλίας, αποκόπτοντες γυναικείους μαστούς, κρεουργούντες. Και συνδυάζοντες τών σφαγών την φρίκην με τού πυρός την έρημωσιν, έκανσαν φεύγοντες χωρία ολοκληρα.

Η Εδρωπαϊκή συνείδησις, ή όποία μετά τās σφαγās εκείνας τās φοβεράς τών Αρμενίων, αίτινες, μετά τώσας άλλας, άπετέλεσαν πλέον τό ζορφόωμα της Τουρκικής βαρβαρότητας, διέπραξε τό σφάλμα άπέναντι της Ιστορίας να μη κατεξαναστη και να μη απαιτήση την έξαφάνισιν τών τοιούτων τεράτων από του Εδρωπαϊκου έδάφους, πρέπει τώρα να έξαγοράση τό σφάλμα της εκείνο, εκφράζουσα τόν θαυμασμόν της και την εύγνωμοσύνην της, εν όνόματι του πολιτισμου, προς τās τέσσαρα σύμμαχα κράτη, τά όποια άνελαβον επί τέλους με τόσον ήρωϊσμόν και με τώσας θυσίας την εκδίωξιν του τέρατος από τās χώρας, τās όποίας επί αιώνας έθασάνιζεν, ενθράνιεν, και δέν τās άφινε να απολαύσουν τά αγαθά του πολιτισμου και της προόδου.

Η δημοσία γνώμη είς την Εδρωπην κατ' αρχάς μη πιστεύουσα είς την πραγμα-

εις την ιστορίαν του ναυτικού της Ελλάδος προσέθεσεν ο ήρωϊκός άθλος ενός τέκνου της Ύδρας είς τόν λιμένα της Θεσσαλονίκης, πριν καταληφθη από τόν Έλληνικόν στρατόν. Ο Βότσης άπέδειξεν ότι οί Κανάρηδες δέν έλειψαν από την Ελλάδα. Η τορπίλλη μόνον άντικατέστησε

τικότητα της τοιαύτης συμμαχίας και νομίζουσα ότι, τās τέσσαρα μικρά του Αϊμου κράτη θά ήσαν και ήνομένα μικρά δια τοιούτον μεγαλούργημα, δέν άντελήφθη εύθως εκ αρχής την σημασίαν του άγώνος των. Προ της έπισης τών συμμαχών εκστρατείας, προ τών ομηρικών μαχών, είς τās όποίας Μανροβούνιοι, Σέρβοι, Βούλγαροι και Έλληνες έδειξαν τόσην άνδρείαν, έμεινε κατάπληκτος ή Εδρωπαϊκή δημοσία γνώμη, άφυπνίσθη και μετεστράφη ύπερ τών συμμαχών επιβλητική, υποδείξασα άμέσως είς τās Κυβερνήσεις και είς την Διπλωματίαν ότι, πάσα ύπερ της Τουρκίας έπεμβασις θά ήτο άρνησις του πολιτισμου και νέον κατ' αυτού πλήγμα.

Οί οργανισμοί τών Κρατών και μάλιστα τών μεγάλων και ισχυρών στηρίζονται βεβαίως και είς ανάλογα ύλικά συμφέροντα, ζωτικώτατα δια την ύλικήν εήμερίαν των. Οί ιθύνοντες τās τύχας των αποβλέπουν και είς τά ύλικά ταύτα συμφέροντα και χάριν αυτών θυσιάζουν πολλάκις ήθικās αρχάς και άνθρώπινα δίκαια.

Υπάρχουν όμως είς την Ιστορίαν περιόδοι, κατά τās όποίας ή ήθική της δημοσίας γνώμης βαρύνει περισσότερο εν τήν πλάστιγγα και είνε τόσον επιτακτική, ώστε επιβάλλει την θυσίαν τών ύλικών συμφερόντων είς τόν βομόν της Δικαιοσύνης. Μετά τόν Ιερόν τών συμμαχών πόλεμον, μετά τούς νικηφόρους άγώνας των ύπερ του πολιτισμου και κατά της βαρβαρότητας, φαιίνεται ότι τό 1912 άποτελεί μίαν τοιαύτην περιόδον της Ιστορίας, κατά την όποίαν θά κατισχύση ή ισχύς της Δημοσίας γνώμης κατά τών ισχυροτέρων ύλι-

Πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θάνατοι.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΠΕΤΡΟΣ

κων συμφερόντων. Πρέπει όμως και τά σύμμαχα κράτη μετά τās νίκας των και τά τροπαία των να μείνουν ήνομένα, άδελφωμένα.

Αυτή είνε ή συμβουλή και εκ Εύρώπης προς τά σύμμαχα κράτη εκ μέρους των ειλικρινών φίλων των, εκ μέρους τών προμάχων της Έλευθερίας και της Προόδου, οίτινες ένθουσιασθέντες δια τό μέγα γεγονός της Βαλκανικής συμπτρά-

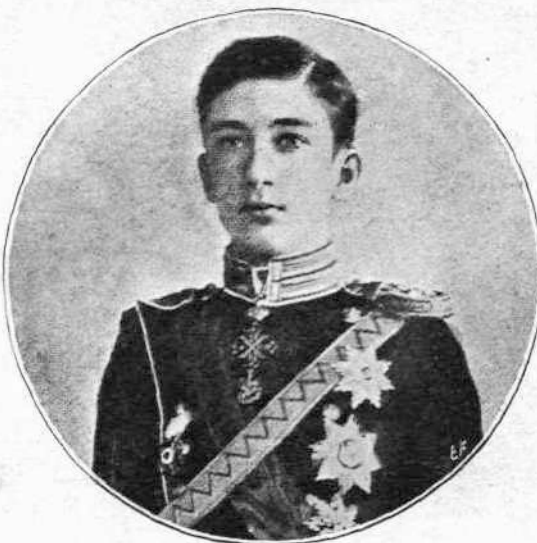
Η Α. Μ. Ο ΤΣΑΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ

ξεως κατά της Τουρκικής βαρβαρότητας, ένψωσαν άμέσως φωνήν ύπερ τών τεσσάρων λαών, οίτινες μεγαλουργούντες είς θυσίας αίματος, είς ήρωϊσμούς μαχών, προβαίνουν είς την απολύτρωσιν άδελφών από του Τουρκικου ζυγου, είς την απολύμανσιν της μόνης γωνίας της Εύρώπης, την όποιαν ενθραίνον ακόμη τά αίμα της Τουρκικής διοικήσεως.

Και τώρα είς την φυλήν ήτις δέν απέβαλε τίποτε από την βαρβαρότητά της, από τόν άπαισιον φανατισμόν της, από τούς θεοκρατικούς και άνελευθέρους θεσμούς της, μετά τόσον αιώνων διαμονήν είς την Εύρώπην, δέν άπομένει πλέον άλλο τι παρά να τραπή προς την Ασίαν.

Και ή έξοδος αυτή προς την Ασίαν θά είνε ό τραγικός αλλά και ό φυσικός επίλογος του Βαλκανικου πολέμου.

Δέν είναι λοιπόν Κοσμοϊστορικόν γεγονός, όπως απέκάλεσε την σύμπτυξιν τών τεσσάρων λαών της Ίλλυρικης χερσονήσου ο κ. Βενιζέλος, άφου ή σύμπτυξις αυτή έκοψε δια της σπάθης τόν Γόρδιον δεσμόν, του από αιώνων αλύτου Ανατολικου Περσολήματος;

Η Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΒΟΡΙΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΘΥΡΑΛΟΥ

Ο γενναίος Βασιλεύς των Μαυρών Όρειων εξεκίνησεν ένα πρωί περὶ ἀπὸ τὸ πατριαρχικὸν καλὶ τὸ καὶ ἡγευμένος τὸν δυναμὸν νὰ φέρῃσιν ὅπλα ἐσπευσεν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

— Οὐ κ. Δραγοῦνης ἀναχωρήσας τὴν παραμονὴν εὐρίζεται εἰς Χανιά, ὅπου τῷ ἐγένετο ἐνθουσιωδὴς ὑποδοχὴ.
— Οἱ Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας βαδίζουσιν πρὸς τὴν Βέρροιν.

— Εἰς τὴν Ἠπειρὸν ὁ στρατὸς μας ἐφθασε μετ' ἐπιμόνου ἀγῶνα εἰς Φιλίππιαδα.
— Ο Βασιλεὺς ἐφθασεν εἰς Ἐλασσῶνα, ἐνθα τῷ ἐγένετο ἐνθουσιωδὴς ὑποδοχὴ.

13 Ὀκτωβρίου. — Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος εἰσήλθε θρημβευτικῶς εἰς Κοζάνην, ὅπου μετέφερε τὸ στρατηγεῖόν του.
— Ὁ στρατὸς προελάσας κατέλαβε τὰ περὶ τῆς Κοζάνης.

— Ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησεν ἐξ Ἐλασσῶνος εἰς Σέρβια καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κοζάνην.

14 Ὀκτωβρίου. — Ὁ Βασιλεὺς ἐφθασεν εἰς Κοζάνην καὶ ἀπήθνησε τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλου, ὅστις ἀπήντησεν ἀμέσως. Ἐἶνε ἀπερίγραπτος ὁ ἐνθουσιασμός τῶν κατοίκων τῆς Κοζάνης, ὑποδεχομένων τὸν Βασιλέα.

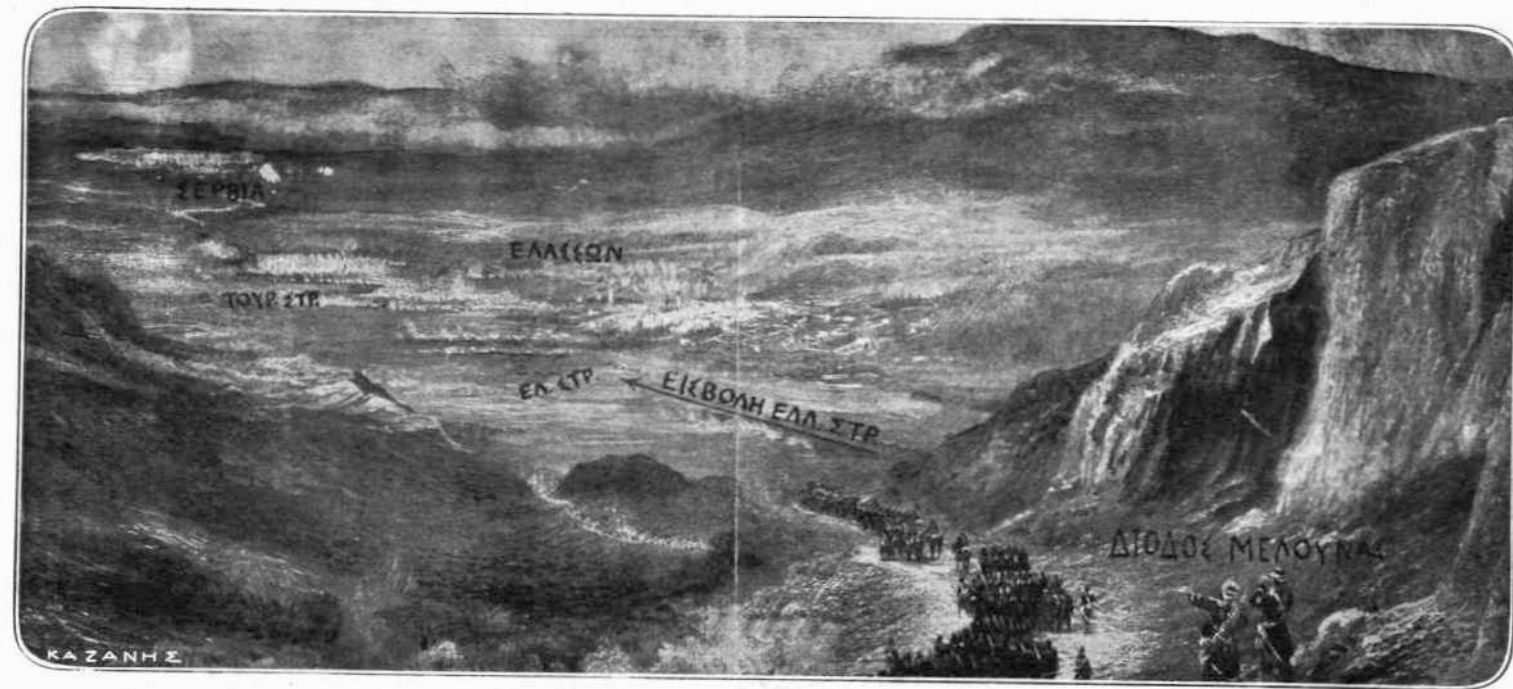
— Ἦρχισεν ἡ πολιορκία τῆς Σκόδρας ὑπὸ τῶν Μαυροβουνίων.
— Ἐναμένεται ἡ ἔνθεσις τοῦ Βουλγαρικοῦ μετὰ τὸν Σερβικὸν στρατὸν, ὡς καὶ τοῦ Σερβικοῦ μετὰ τὸν Μαυροβουνιωτικόν.

— Ὁ Ἕλληνικὸς στρατὸς τῆς Ἠπειροῦ κατέλαβε τὴν διόδον τῶν Κοιμητζάδων πρὸς τὰ Πέντε-Πηγάδια, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν διόδον τοῦ Λούρου.
— Ὁ Σερβικὸς στρατὸς κατέλαβε τὰ Σκόπια.

15 Ὀκτωβρίου. — Μετὰ τριῶρον μάχην τμημα τοῦ στρατοῦ μας κατέλαβε τὴν Αἰκατερίνην εἰς τὸ στόμιον τοῦ κόλπου τῆς Θεσσαλονίκης.
— Ὁ Σερβικὸς καὶ ὁ Μαυροβουνιωτικὸς στρατὸς ἠνώθησαν εἰς Στενίτσαν.

— Ὁ Ἕλληνικὸς στρατὸς ἐκ Κοζάνης προήλασε πρὸς τὴν Βέρροιν.
— Μετ' ἀνιμαζίαν εἰς τὸ στενὸν τοῦ Τριποτάμου ὁ ἐχθρὸς ὑπεχώρησε καταλιπὼν πέντε τηλεβόλα.

— Ἐτοιμοὶ ν' ἀποδάνωμεν διὰ τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Πατρίδα μας.

Η ΕΙΣΒΟΑΗ.—Ἡ ἐπὶ τὸν Διάδοχον στρατιὰ μας εἰσέβαλεν εἰς τὸ ἐχθρικὸν ὄσφυρον ἀπὸ τὴν διόδον τῆς Μελοῦνας καὶ ἐπετέθη κατὰ τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι ἐχθροῦ, ὅστις ἐτάραξε μετ' ὀλίγου εἰς φυγὴν ἐπαισχυντόν.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

4 Ὀκτωβρίου. — Αἱ κυβερνήσεις Ἀθηνῶν, Σοφίας, Βελιγραδίου παρήγγειλαν πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει διπλωματικούς ἀντιπροσώπους τὸν νὰ ἐπιδώσων πρὸς τὴν Πόλιν δήλωσιν κηρύξεως πολέμου.

5 Ὀκτωβρίου. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κορομηλάς ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν συμμάχων Κρατῶν κατὰ τῆς Τουρκίας.

— Εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας ἀνά τὴν Ἑλλάδα ἐφύλησαν δεήσεις ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν ὀπλων.

— Ὁ Βασιλεὺς ἐπεθεώρησεν τὸν στόλον εἰς Φάληρον.

— Εἰς τὰ σύνορα τὴν νύκτα πᾶσαι αἱ θέσεις αἱ διαταχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ στρατηγεῖου κατελήφθησαν ὑφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν διαταχθέντων σωμάτων.

6 Ὀκτωβρίου. — Τὴν 4ην πρωΐν ἤρχισεν ἡ προέλασις τοῦ στρατοῦ τῆς Θεσσαλίας, ὅστις διήλθε τὰ σύνορα βαίνων πρὸς τὴν Ἐλασσῶνα.

— Μετὰ τετραῶρον ἀγῶνα ὁ ἐχθρὸς ἐξεδιώχθη ἐκ τῶν παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα ὄχυρωτάτων αὐτοῦ θέσεων καὶ οἱ Ἕλληνες κατέλαβον τὴν πόλιν.

— Ὁ ὑπὸ τὸν ἀντιστράτηγον Σαπουντζάκην στρατὸς τῆς Ἠπειροῦ ἤρχισεν τὴν προελάσιν του.

— Δύο τάγματα διήλθον τὴν γέφυραν τῆς Ἀρτης καὶ κατέλαβον τὰ ὑψόμενα τοῦ Γριμπόδου.

7 Ὀκτωβρίου. — Ὁ Ἕλληνικὸς στρατὸς κατέλαβε πάντα τὰ πρὸς βορρᾶν ὑψόμενα τῆς Ἐλασσῶνος.

— Ὁ ἐγκαταλείψας τὴν πόλιν Τουρκικὸς στρατὸς ὑπεχώρησε πρὸς τὰ στενά τοῦ Σαραντοπόρου.

— Ἀφίχθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ κ. Γα. Γρηγόρης μετὰ τὸ προσωπικὸν τῆς προεδρίας καὶ τοῦ προέσβεσιον.

8 Ὀκτωβρίου. — Δύο τάγματα εὐζώνων διὰ πλευρικής κινήσεως ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, τοῦ ὄχιωρουμένου εἰς τὴν Δεσκάτην, τὸν ὅστιον καὶ ἐξετόπισαν. Οἱ Τούρκοι ὑπεχώρησαν πρὸς τὰ Σέρβια.

— Αἱ πρῶται περὶ τῶν συμμάχων εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν ὅτι οἱ στρατοὶ τῶν προελαύνοντες νικοῦν πανταχοῦ καταλαμβάνοντες θέσεις.

— Ὁ τοῦ Αἰγαίου Ἕλληνικὸς στόλος ἔκαμεν ἀπόβασιν εἰς τὴν νήσον Λήμνον.

9 Ὀκτωβρίου. — Κατόπιν μικρᾶς συμπλοκῆς πρὸς τὴν μὴ στερεώσαν τὴν προηγουμένην νὰ παραδοθῇ Τουρκικὴν φρουρὰν τῆς νήσου

Λήμνου τὸ ἀποβατικὸν ἄγημα κατέλαβε τὴν πρωτεύουσιν Κάστρον.

— Ὁ Ἕλληνικὸς στρατὸς καταδιώκων τὸν Τουρκικόν, μετὰ σφοδρᾶν ἐπιθέσειν, τὸν ἐξετόπισεν ἐκ τῶν θέσεων του καὶ τὸν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πρὸς τὰ Σέρβια.

— Ὁ Ἕλληνικὸς στρατὸς μετὰ μεγάλῃν μάχην εἰς Σαραντάτορον διήλθε τὰ περὶ τὴν στενά τῶν Σιδηρῶν Πυλῶν.

10 Ὀκτωβρίου. — Ἡ 4η μεραρχία ὑπὸ τὸν κ. Μοσχόπουλον κατέλαβε τὰ Σέρβια ὡς καὶ τὴν γέφυραν τὴν ἄγουσαν ἀπὸ Σερβίων εἰς Κοζάνην.

— Ἡ 5η μεραρχία ὑπὸ τὸν κ. Δ. Ματθαίουπουλον εὐρίζεται εἰς τὴν τοῦ Ἀλιάμονος πεδιάδα.

— Κατὰ τὴν καταδιώξιν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ὑπέστη μεγάλας ἀπώλειας. Πλείστοι Τούρκοι συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι. Δύο Τουρκικὰ τάγματα διεσκορπίσθησαν.

— Οἱ Τούρκοι φεύγοντες ἐκ Σερβίων ἔσφαξαν ἀόπλους.

— Ἡ ἀρξαμένη μάχη ἐν Σαραντὰ Ἐκκλησίας μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Τούρκων ἐξακολούθει πεισματώδης.

— Οἱ Σέρβοι καταλαβόντες τὴν Πριστινὰν διευθύνονται ὀρηκτικῶς πρὸς τὰ Σκόπια.

11 Ὀκτωβρίου. — Ἡ ταξιαρχία τοῦ ἱππικοῦ προελάσασα πρὸς τὴν Κοζάνην καὶ εὐρόουσα ταύτην κενὴν ἐχθροῦ τὴν κατέλαβεν.

— Ἡ σφαγὴ τῶν Σερβίων παρουσίασε σπαρακτικὸν θέαμα. Ἐβδμηκόντα τέκνα μετὰ τὰς μητέρας των εὐρέθησαν σφαγμένα πρὸ τοῦ κατοφλίου τῶν οἰκιῶν των.

— Ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησε διὰ τῆς Ἀμφιτέρας εἰς Βόλον καὶ ἐκεῖθεν σιδηροδρομικῶς εἰς Λάρισα καὶ Μακεδονίαν.

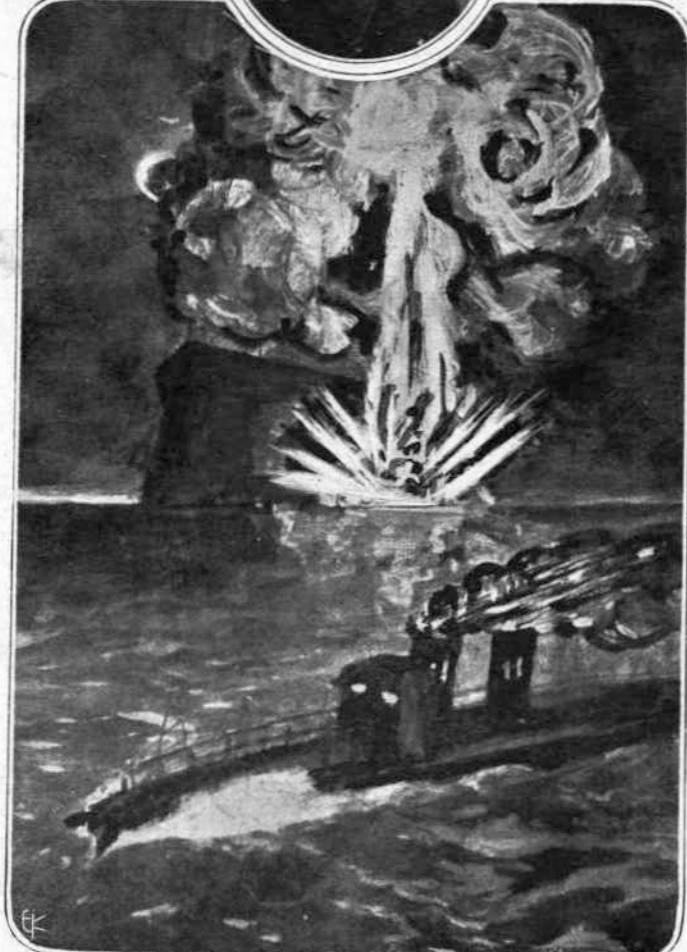
— Οἱ Βούλγαροι κατέλαβον τὰς Σαραντὰ Ἐκκλησίας μετὰ γενικὴν ἐπιθέσειν. Ἡ μεγάλη νίκη τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἐπανηρτύθη εἰς Σόφειαν.

— Ἦρχισεν ἡ πολιορκία τῆς Ἀδριανουπόλεως.

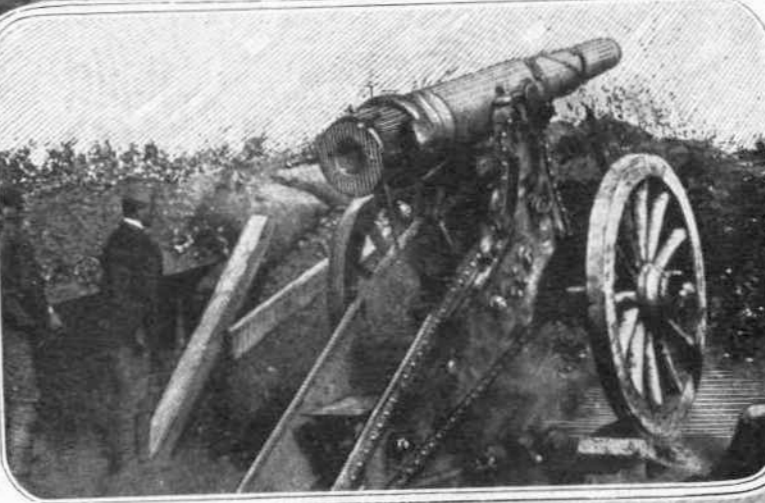
— Οἱ Μαυροβούνιοι νικηφόρος προχωροῦν πρὸς τὴν Σκόδραν, περὶ τῆς ὁποίας συνάπτουν μάχας, ἀφ' οὗ κατέλαβον ἐπίκαιρα σημεῖα πρὸ τοῦ Ταραμπῶς.

— Οἱ Σέρβοι κατέλαβον τὸ Κοιμάνοβον.

12 Ὀκτωβρίου. — Ἀνακινουῦνται ἡ μεγίστης Ἐθνικῆς σημασίας εἰδήσεις, καθ' ἣν ὁ κ. Στ. Δραγοῦνης διορίσθη Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Κρήτης.

Ο ΠΥΡΡΟΑΝΤΗΣ ΤΟΥ 1912 Κ. Ν. ΒΟΤΣΗΣ—Η ΑΝΑΤΙΝΑΣΙΣ ΤΟΥ «ΦΕΤΙΚ ΜΠΟΥΛΕΤ», Μέσα εἰς τὸ πυκνὸν σκοτάδι τῶν ἠρωικῶν τορπιλλοβόλων μας 11 ἐλληνοὶ τὸν κολοσσὸν καὶ τὸν ἐτορπιλλήσαν.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΥΡ
Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Θυράλου ἦτο δίπλα εἰς τὰ κανόνια τοῦ στρατοῦ των καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Μίρκου ἤρχισεν τὸ πύρ.

Κ. ΠΑΛΑΙΑΣ

κων ταγμάτων. Επίσης υπό του Διαδόχου παρεδόθη εις τον Βασιλέα ή κατά την μάχην των Σερβίων κυριευθείσα σημαία του τάγματος της Δράμας.

— Είς την Ήπειρον ο Τουρκικός στρατός ακολουθούμενος υπό βασιβουζούκων εξακολουθεί πυρπολόν Έλληνικά χωρία, κατασφάζων άοπλους χωρικούς και γυναίκοιτα. Είς τα Ιωάννινα έδολοφονήθη και ο πρωθυερέυς Πρωτοσύγγελορ Παταγιάννηρ.

— Τα Σερβικά στρατεύματα κατέλαβον τό Κιοκρούλου.

17 **Οκτωβρίου.** — Ο Διάδοχορ τηλεγραφεί την είσοδόν του ειρ Βέρροιαν, αναφέρον έκτόρ τήρ άρμιαγίαρ του Τριποτάμου και έτέραν ειρ Σηρολίβαδον.

— Άνηγγέλλη επίσημορ ή κατάληψη των Γρεβενών άμαχητί υπό του συνταγματάρχου κ. Γεννάδη επί κεφαλής δύο ταγμάτων εύζόνων.

— Οι Μαυροβούνιοι υπό τον στρατηγόν Βούκοβιτς εισήλθον ειρ τό Ίπέκ.

18 **Οκτωβρίου.** Το τορπιλοβόλον Π με κυβερνήτην τον ύποπλοίαρχον κ. Ν. Βότσην και ύπαρχον τον σηματοφόρον κ. Χατζίσκον εισήλθε την νύκτα ειρ τον λιμένα της Θεσσαλονίκης και έτοιμάλησεν έπιτυχώς τό τουρκικόν θωρηκτόν «Φετήχ Μπουλέντ», τό όποιον έβυθίσθη. Το Έλληνικόν τορπιλοβόλον, άρ' ού διήλθεν εκ δευτέρου πρό των φρουριών Καραμπουρνού, κατά των όποιών έρωψε και μίαν βολήν έν είδει χαρετισμού, επανέπλευσεν ειρ Αικατερίνην άβλαβές.

— Ο στόλορ του Αιγαίου κατέλαβε τάς νήσορς Θάσον, Ίμβρον, Σαμοθράκην και την νησίδα Άγιου Ευστράτιου.

— Οι Βούλγαροι ήσαντο περιφανή νίκην ειρ Λουλέ-Μπουργκάκ. Οι Τούρκοι έτράπησαν ειρ φυγήν πρόρ τό Τσοφλού (Τυρολόη) και την Γοσάτζιζαν.

— Ο Σερβικόρ στρατόρ κατέλαβε την Πρισρένην.

19 **Οκτωβρίου.** — Η μοίρα του Άμβρακικού επεξέτεινε τον άποκλεισμόν των Ήπειρωτικών παραλιών μέχρι των Άγίων Σαράντα.

— Οι Βούλγαροι εκτοπίσαντε τον Τουρκικόν στρατόν καθ' όλον τό μέτωπον της παρατάξεόρ του από Βιζύηρ ειρ Λουλέ Μπουργκάκ έγένοντο κύριοι και της Τυρολόηρ.

— Οι κάτοικοι της Νιαούσης κατέλυσαν και έξεδίωξαν τάς τουρκικάρ άρχάκ και είδοποίησαν τον Διάδοχον ότι ή πόλιρ τον είναι έλευθέρα.

— Ο Διάδοχορ ανέθηκε την διοίκησιν των Γρεβενών ειρ τον συνταγματάρχον κ. Γεννάδη.

20 **Οκτωβρίου.** — Μετά διήμερον πεισματώδη μάχην πρόρ ισχυράν έχθρικήν δύναμιν εκ στρατευμάτων νεοαφιχθέντων και όχηρωθει-

ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΜΑΣ.— Είρ μίαν διακοπήν του πυρόρ οι στρατιώτα επέδενον τά τραυμάτα των και έτερον κάλιν τά πολέμισον.

ΤΟ ΠΑΡΤΟΝ.— Η Πριγκίπισσα Μαρία καθήρτισε πλωτόν νοσοκομείον επί της «Άλβανίαρ» ειδικώς μετασκευασθείσας και με αυτό μεταφέρει τούρ τραυματίαρ ειρ Βόλον και Θεσσαλονίκηρ ειρ Πειραιά.

ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ.— Πλήν των επί τόπου χειρουργείων, οι Πριγκίπισσοί μας, τεθείσα επί κεφαλής λεγεώνορ κηρύων, ίδρυσαν και άλλα. Η Πριγκίπισσα Άλίκη παρακολουθεί τό στρατεύμα, ή Βασιλίσα είναι ειρ Λαρίσσαν παρά τό προσέφυλλον των τραυματιών και ή Πριγκίπισσα Έλένη είναι ειρ τό σιδηροδρομικόν νοσοκομείον της, όπερ μεταφέρει εκ Λαρίσσης τούρ γενναίουσ τραυματίαρ.

σαν παρά την ιεράν των Μωαμεθανών πόλιν των Γιαννιτσών, ο Έλληνικόρ στρατόρ ήρατο μεγάλην νίκην κυριεύσας την ειρημένην πόλιν. Μετά την άλωση των Γιαννιτσών ο Τουρκικόρ στρατόρ υπέχώρησεν άτάκτωρ καταδιωκόμενορ. Αί άπόλειά του είναι μεγάλα. Κατά την μάχην των Γιαννιτσών εκ των Έλλήνων έφρονεύθησαν άξιωματικοί 6 και έτραυματίσθησαν 39, στρατιώτα έφρονεύθησαν 154 και έτραυματίσθησαν 737.

— Ηρξισεν ειρ την Ήπειρον ή επίθεσιρ κατά του έν Νικοπόλει όχηρωμένου Τουρκικού στρατού Προθέζηρ. Ο Έλληνικόρ στρατόρ κατέλαβε την Νικόπολιν, συνέλαβε 500 περίπου άιχμαλώτουρ και εκυρίευσεν όλικόν. Μετά την άλωση της Νικοπόλεωρ τό πρό περίρ της Προθέζηρ εξηκολούθησε μέχρι της δύσεωρ του ήλιου.

— Οι Τούρκοι έδύθησαντό έντό κάλπω τορπιλοβόλον «Ατάλια»

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ

Και ή ύπηρεσία της περιθάλψεωρ των τραυματιών μας ήτο μεθοδική. Μόλιρ έτραυματίετο κανέμ, νοσοκόμοι τον ήρπαζαν και με κάθε μεταγωγικόν μέσον τον μετέφερον ειρ τά χειρουργεία.

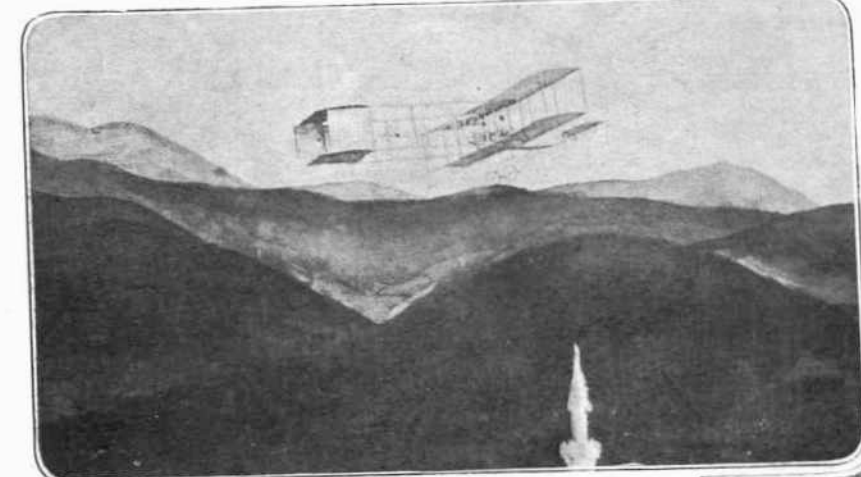
22 **Οκτωβρίου.** — Η Τουρκική Κυβέρνησιρ εξήρτησε την επέμβασιν των Μ. Δυνάμεων. Η Γαλλία πρώτη άπέρριψε την αίτησιν της Τουρκίαρ, όρ αντιβαίνουσιν ειρ τούρ όρουρ της ούδετερότητορ.

— Ο εκ Γιαννιτσών καταδιωκόμενορ Τουρκικόρ στρατόρ έφθασεν ειρ Θεσσαλονίκην έν πλήρει άποσυνθέσει, μη έχον ούτε άνωτέρουρ άξιωματικόρ. — Η νήσορ των Ψαρών κατελήρθη. Το άνακονοθέν

Ο ΑΓΓΕΛΟρ ΤΗρ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑρ.— Η Πριγκίπισσα Σοφία, άφού μετέβαλε τό Άνάκτορόν της ειρ ραφείον έσωρηόχων και άποθήρην Ιματισμού διά τούρ στρατιώταρ μας, τρέχει και ειρ τά στρατιωτικά νοσοκομεία και περιποιείται τούρ τραυματίαρ και όρ βάλοισιν ειρ τάς πληγήρ των τούρ σταλάζει την παρηγορίαν.

Η ΔΡΑΣΙρ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑρ

ΤΟ ΣΕΪΤΑΝ ΜΑΡΑΦΕΤ.— Τον πανικόν ένέσεισαν τά άεροπλάνα μας μόλιρ ένεφανίσθησαν ύπερ την Έλασσόνα.

του Υπουργείου των Ναυτικών αναφέρει: «Τό άνηχευτικόν «Έραρ» υπό κυβερνήτην τον αντίπλοίαρχον Άντόνιον Βρατσάον ητύχησε νά χαρετίση διά των νενομίμενων βολών την Έλληνικήν σημαίαν και την Δόξαν των Ψαρών».

— Αί Δυνάμειρ άποστέλλουσιν ειρ την Μεσόγειον θωρηκτά, δοθείσηρ της άδείαρ, όπωρ διέλθουν εκ των Δαρδανελλίων και καταπλεύουσιν ειρ Κωνσταντινούπολιν άνά έν εξ έκάστηρ.

— Έφθασεν ειρ Άθήναρ ο στρατηγόρ Ριτσιώτηρ Γαριβόλδη.

— Ο Βασιλέυρ Γεώργιορ μετέβη σιδηροδρομικώρ ειρ Νιαούσσαν, όπου τον υπεδέχθησαν ένθουσιωδέστατα. Αθήμερον επανήλθεν ειρ Βέρροιαν.

— Ο άρχηγόρ των έν Ήπειρω στρατευμάτων τηλεγραφεί ότι, ειρ την θείον Άνώγει διεζάγεται μάχη γενικευθείσα σχεδόν καθ' όλην την γραμμήν.

ΜΙΑ ΚΥΚΛΩΣΙρ.— Τα εύζονάκια μας κατέλαβον την Δοκάτην και οι Τούρκοι ήναγκάσθησαν νά εγκαταλείψουν τά Σέρβια.

ΤΟ ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΝ.— Μέσα ειρ μίαν άτέρμονα χαράδραν οι ίδιοι μας έκίλισαν τούρ Τούρκοι, όχηρωτάτ αρ κατέγονταρ θέσειρ, και τούρ έτρεφαν ειρ φυγήν.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΛΑΓΟΙ.— Μία άλυσιδα από 300 άιχμαλώτουρ, τούρ όποιοιρ έπισαν οι ίδιοι μας σάν λαγούρ, και όδήγησαν ειρ την Λάρισσαν.

ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΜΑρ.— Η ύπηρεσία της μεταφοράρ των τραυματιών μας ήτο τελεία. Με τό σιδηροδρομικόν νοσοκομείον από Λαρίσσηρ και με άτμόπλοία από τον Βόλον τούρ διεκομίζον ειρ τά νοσοκομεία των Άθηνών.

24 **Οκτωβρίου.** — Ο Μητροπολίτηρ Άθηνών ειρ την Κοζάνην παρέστη κατά την όρκομοσίαν των άνδρών του σχηματισθέντορ έκει πρώτου έθελοντικού λόχου.

— Ο Έλληνικόρ στόλορ κατέλαβε την Τένεδον.

25 **Οκτωβρίου.** — Συντελέσθη ή διά της ζευγθείσηρ γεφυράρ του Άξιού από της χθέρ άρξαμένη διάβασηρ του στρατού μας, βαίνοντορ πρόρ την Θεσσαλονίκην.

— Οι Μαυροβούνιοι κατέλαβον την Διάκοβαν.

— Οι Σέρβοι κατέλαβον τον Περελεπέν και ήρξαν την προέλασιν πρόρ τό Μοναστήριον.

26 **Οκτωβρίου.** — Έλήρθη ειρ τό Υπουργείον των Στρατιωτικών τό πρώτον τηλεγράφημα άγγέλλον την κατάληψιν της Θεσσαλονίκηρ υπό του Έλληνικού στρατού.

27-28-29 Οκτωβρίου.—Υπεγράφη το πρωτόκολλον της παραδόσεως της Θεσσαλονίκης και του Κασσαντοπούλου, περιλαμβάνον την κατάθεσιν των όπλων υπό του ξς 25,000 ανδρών Τουρκικού στρατού, καθιστημένων αιχμαλώτων. Είς τους αξιωματικούς επέτράθη να φέρουν το ξίφος αὐτῶν ἐπὶ τῷ λόφῳ τῆς τιμῆς τῶν ὅτι, δὲν θὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν πόλεμον μετὰ τῆς λήξεως αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἠπειρὸν.—Τὰ ὄρη στανά τῶν Πέντε Πηγῶν, τὰ ὅποια κατὰ τὸ 1807 ἐκτοπίσθησαν μετὰ τὸ αἶμα τῶν ἰσχυρῶν μας, τα κατέβησαν αὐτῶν τὴν φρεσὴν οἱ ἡμέτεροι μετὰ Σκαρτερῶν σφραγῶν.

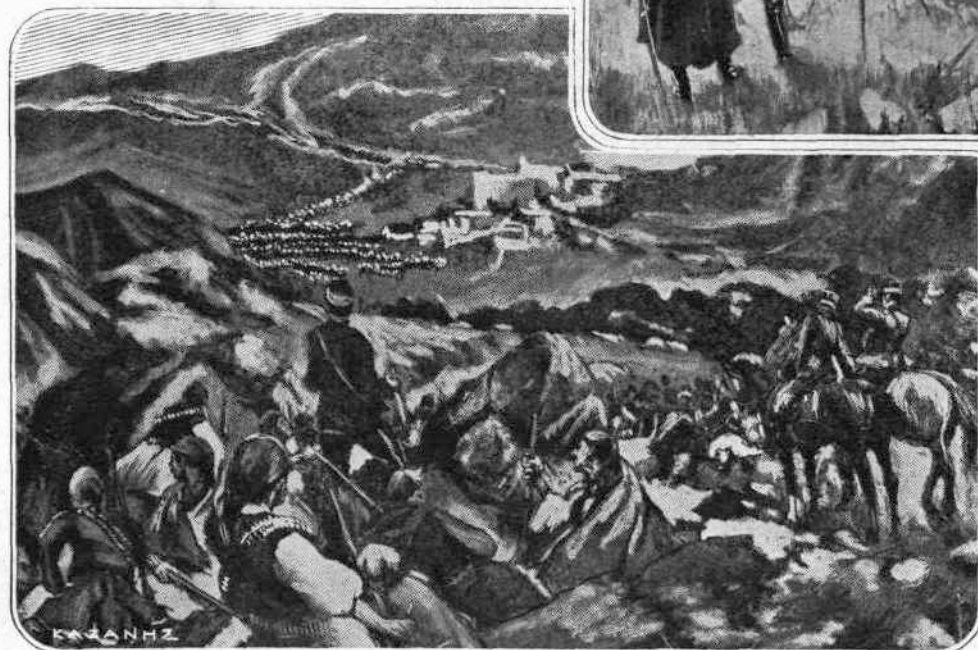

ἩΡΩΪΚΗ ΕΦΟΔΟΣ.—Εἰς τὰ Καμβούνια οἱ εὐζῶνοι ἔκαμαν μίον λυσσαλέον ἐπιθεσιν καὶ κατέλαβον τὰ ἐχθρικά κανόνια, ἐκτοπίσαντες τὸν ἐχθρὸν.

ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ ΜΑΣ.—Ἡμεῖς νὰ παρακαταθήκην, νὰ πάρουν τὰς ἀποστάσεις, κατόπιν δὲ τὸ πεζὸν μας προηγουμένως ἀπολλύεται.

—Ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονίκην, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ρακιτιάν.
—Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος εἰσήλθεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, τῶν ἀδελφῶν του πριγκίπων Νικολάου, Ἀνδρέου καὶ Χριστοφόρου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐπιδόξου Διαδόχου Γεωργίου καὶ τῆς Α. Παν. τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεολήτου.

ΜΕΛΟΥΝΑ.—Ἡ κατάληψις τοῦ σταθμοῦ τῆς Μελοῦνας ἦτο ἀληθινὸν παγνίδι διὰ τοὺς ἡμέτερους.

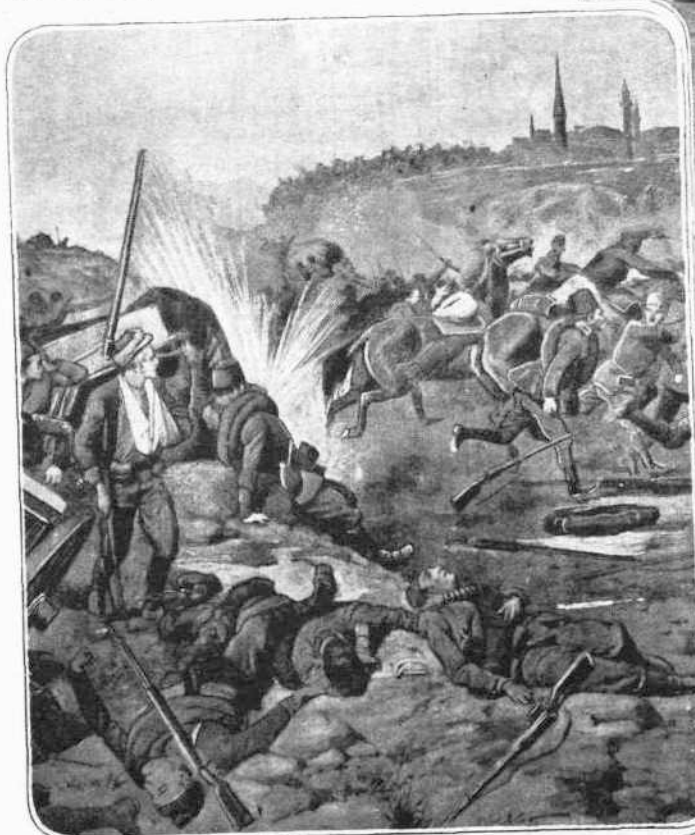
—Εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ ἐπὶ τῇ νικηφόρῳ ἀφίξει τοῦ Διαδόχου ἐβλήθη δοξολογία. Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Γεννάδιος προσεφώνησε τὸν νικητὴν Διάδοχον δια θαυμασίου λόγου. Ἐνε ἀπεριγραττοῦ ὁ ἐνθουσιασμός, μετὰ τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν τὸν Διάδοχον καὶ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν. Ἡ Θεσσαλονίκη ἐπανηγύρισε τὸ μέγα γεγονός τῆς ἀλευθερώσεώς της.
—Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐφθασεν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου τῷ ἐγένετο ἀποθεωτικὴ ὑποδοχή, ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς.
—Εἰς τὴν Μητροπολιν τῶν Ἀθηνῶν ἐβλήθη μεγάλη δοξολογία ἐπὶ τῇ κατάληψι τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐπιχολούθησε διαδήλωσις ἐχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Διμαρχον. Ὁραῖοι λόγοι ἀντηλλάγησαν μετὰ τὸν Διμαρχον καὶ Πρωθυπουργὸν. Ἡ διαδήλωσις μετέβη καὶ εἰς τὰς Πρεσβείας τῶν Συμμάχων. Ἀθήμερον ὁ Διμαρχος ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀθηναίου Λαοῦ ἀπήθυσε συγχαρητήριον τηλεγράφημα εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Διάδοχον.
—Μεραρχία Βουλγαρικὴ προσέλασα ὑπὸ τὸν στρατὸν Θεοδορῶφ μετὰ Θεσσαλονίκης εἰσήλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀφοῦ προηγουμένως ὁ στρατηγὸς Θεοδορῶφ ἀνεγνώρισεν τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχάς. Ὁ Βούλ-

γαρος στρατηγὸς ἐξήτησε παρὰ τοῦ Ἑλλήνου Διαδόχου νὰ στέρηται εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Βουλγαρικοῦ σώματος εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐνθα θὰ παρέμενε πρὸς

Εἰς τὴν Μαρῖτσαν.—Τὰ κανόνια τῶν οἱ Βούλγαροι τὰ ἐπερνοῦσαν καὶ ἀπὸ τῶν ποταμῶν.

ΠΑΝΩΛΕΦΡΙΑ.—Μὲ τὸ ἀκάθικτον πῦρ τῶν οἱ Βούλγαροι διεσκόρπισον ἀμέσως ὀλόκληρα συντάγματα.

Εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν.—Οἱ Βούλγαροι ἐπιτεθέντες καθ' ἑνὸς σώματος Τουρκικοῦ, ἀποπειραθέντος ἐξοδῶν, ἦλθον ὄσῃα πρὸς ὄσῃα.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΟΓΓΗΣ ΕΜΠΡΟΣ.—Ἦσαν ἀφάτητοι, ὅταν εἰς τὰς Σαφόντα Ἐσκαρτερῶν τοὺς ὁδοὺς ἐβόρουν. Οἱ Τούρκοι ἐβύρην ὅταν ἀφῆναι τὸ παρὰ γέφυρα τῆς ἐβόρου.

ἀνάπανιν ἐπὶ τινὰς μόνον ἡμέρας. Ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλλάδος εὐχαρίστως ἀπέδεχθη τὴν αἴτησιν τοῦ συμμάχου στρατηγοῦ.
30 Οκτωβρίου.—Ἐρχισεν ἡ μεγάλη πρὸ τῆς Τσατάλζας μάχη.

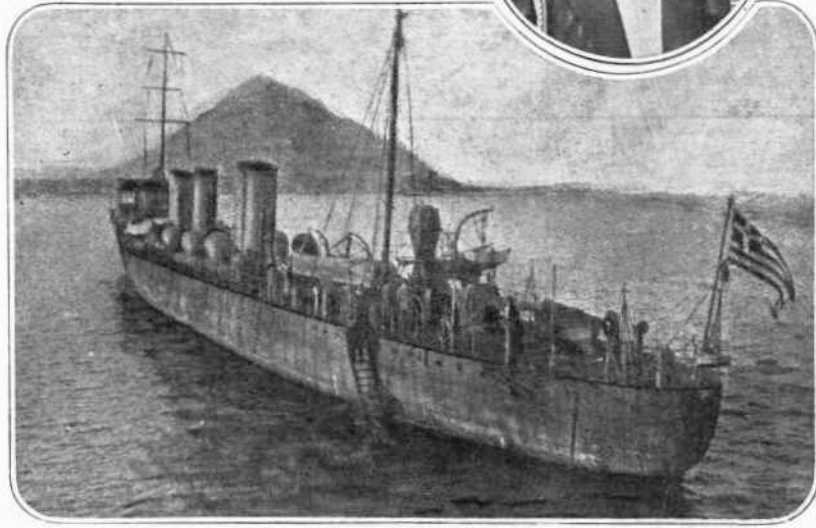
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ.—Μὲ πλοῖα μικρὰ μετέφερον διὰ τοῦ Ἐβρου τοὺς νεκροὺς τῶν καὶ ἀπὸ τῆν Ἑρᾶν οἱ στρατιῶται ἀπένεμον εἰς αὐτοὺς τὸν στρατιωτικὸν χαιρετισμόν.

—Ἡ Πύλη ζητεῖ παρὰ τῶν Δυνάμεων νὰ μεσολαβήσουν καὶ ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῶν συμμάχων Κρατῶν νὰ ἐρωτήσουν τοὺς ὄρους τῶν.
—Ἐξ Ἡπείρου ἀγγέλονται φοβεραὶ καταστροφαὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς πλείστα χωρία. Γυναίκα καὶ ἀγρία ἐσφάγησαν, γέροντες ὑπεβλήθησαν εἰς βασανιστήρια.
31 Οκτωβρίου.—Ὁ στρατὸς τῆς Ἡπείρου κατέλαβε τὰ Πέντε Πηγῶν. Κατέληθη ἐπίσης ἐν Ἡπείρῳ καὶ τὸ Μέτσοβον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

ΤΑ ΨΑΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ!

ΟΚΤΩ χρόνια τώρα η «Εικονογραφημένη», από τότε που πρωτοείδε το φως, έκλειε κατ' έτος, την επέτειον της εκατομής των Ψαρών, διά την δουλειαν υπό την οποίαν εστεινάει η δοξαμένη νήσος.

Έσαφνα μία μεγάλη ημέρα άνετειλε και δι' αυτήν η 22 'Οκτωβρίου του 1912. Το Φως της 'Ελευθερίας εφώτισε την δόμοιαν οράχι και με την θαλπωρήν του ανέσφογιόνος τα λίγα χορτάρια, που ύμνησεν ο 'Εθνικός Ποιητής.

Ο ΑΝΤΙΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΟΥ «ΙΕΡΑΧΟΣ», Κ. ΑΝΤ. ΒΡΑΣΙΔΑΣ

Ένα πρωί ένεφανίσθη προ της Ιστορικής νήσου των Ψαρών ο «Ιεράς». Ο Μουδριές, όταν τον είδε, σνήθησε την ύπ' αυτόν δύναμιν διά να αντίταξι άμυναν. Με τρεις βολάς όμως διακοιπίσθησαν και όταν άπεβη εις την ξηράν ο κυβερνήτης διά να καταλάβη την νήσον τα πόδια του Μουδριή εσείσθησαν εις τα κερματάρια του διοικητήριου, ένα χέρι του εις 50 μ. άκρίσταν, το δε κεφάλι και ο κορμός ειχε γίνει μία μάζα άμορφος.

των της νήσου ένέχει ύψίστην σημασίαν. Διότι θά ήτο άδικον κατά την στιγμήν της άπολυτρόσεως τώσων άλλων δούλων άδελφών να λησμονηθούν εκείνοι, των οποίων αι πράξεις, αι θυσίαι, τά δλοκατωμάτια τωσούτων εβάθυνον εις την αναγέννησιν μιας 'Ελλάδος έλευθέρας.

Εις την ράχιν των Ψαρών δέν «περπατάει η Δόξα μοναχή» κατά την στιγμήν αυτήν. Το στεφάνι το «γενναίμενο άπ' τα λίγα χορτάρια» δέν τό φορεί η ίδια. Έστεφάνωσε με αυτό την γαλανήν σημαίαν, η οποία κυματίζει εις τον Ψαριανόν βράχον και «μελετάει τά λαμπρά παλληκάρια» εκείνα που άνέκτησαν τά Ψαρά και εκείνα που κατέκτησαν την Μακεδονίαν.

ΟΙ «ΚΑΙΡΟΙ».

«Ίδού μία κατάκτησις η όποία δέν αξίζει τίποτε και όμως έχει άνυπολόγιστον αξίαν.

Ο μικρός βράχος τον όποιον δέρνει το Αιγαίον με τά κώματά του δέν έχει ούτε όσην γήν χρειάζονται όλίγα χιλιάδες ανθρώπων διά να ζήσουν.

Έπειτα έπέρασεν ένας όλεθρος από πάνω και δέν άφησε εις την γήν παρά τά καύμένα χορτάρια και ένα ύπεροχον ποιήμα εις έξι στίχους.

Η καταστροφή των Ψαρών εινε ένα από τά μεγάλα κοσμοϊστορικά γεγονότα, έμπρός εις τά όποια σταματά κατάκλητος η Ιστορία. Η διαρπαγή της Ρώμης, η καταστροφή της Καρχηδόνας, η άλωσις της Κωνσταντινουπόλεως, η έξοδος του Μεσολογγίου, η καταστροφή της Χίου, η καταστροφή των Ψαρών, εινα γεγονότα, τά όποια έχρονται εις την ίδίαν γραμμήν εις τά δελτία της Ιστορίας.

Αλλά τά Ψαρά καιόμενα από τους Τούρκους εφώτισαν τον κόσμο από την αλήγη των. Ο κοιμώμενος Εύρωπαικός φιλελληνισμός άνετινάχθη από την λάμψιν αυτήν, έξύπνησεν, εφώναζε δυνατα.

— Είσαθε από την Έλλάδα; έλεγεν εις ένα Έλληνα ένας Ίνδος ήγεμόν — εις τον Πελοποννήσιον Πέτρον Φλαμίν, επισκεφθέντα τας Ίνδιαις κατά το 1849. — Εκεί κοντά σας εινα τά Ψαρά, που έκαυσαν οι Τούρκοι.

Και ο Ίνδος ήγεμόν δέν ήτο ούτε Χριστιανός, ούτε Εύρωπαιός. Ητο Μωαμεθανός η Ασιάτης. Αλλά τά Ψαρά ειχαν φθάσει μέγιστοι άπόδ. Δέν πέρνομεν ούτε πλούτον, ούτε εφοριαν, πέρνομεν τά Ψαρά.

Αλλά στανίως ένδοξότερος άνεμος εκόλπωσε σημαίαν από εκείνον

Με ένα ποιητικώτατον άνακωιωθέν το 'Υπουργείον των Ναυτικών διελάλησε την άπελευθέρωσιν του δοξαμένου βράχου του Αιγαίου, όν διά του δυνχος άπέξεσεν ο Σουλτάνος Μαζμούτ το 1824 από τον χάρτην της Μεσογείου.

Το άνιγενετικόν «Ιεράς», έλεγε το άνακωιωθέν, υπό κυβερνήτην τον άντιπλοίαρχον κ. Α. Βρασιδαν, ηνύησος σημερον να χαριετίση διά των νενομισμένων βολών την Έλληνικήν σημαίαν και την Δόξαν των Ψαρών.

Πώς θά άνατριχίσαν, πώς θά ελατάρισαν κάτω από το χόμα του «Παλληκαστρού» των Ψαρών, όπου ετάφισαν με τον καταθόνιον εκείνον κραδαισμόν της άναντιάζεως τά όσα του Δημήτρη του Βρασιδανου, του σεβαστου προκρίτου της νήσου, και του υιού του Άντωνίου του Βρασιδανου, ό όποιος, όταν ειδε τους Τούρκους να πατούν το Κάστρο, εγονάτισε προ του όμμάτου εκ του γήρατος πατρός του και άρου ήπατίσθη την χειρά του, με την πιστόλα του, επυροβόλησε μέσα εις το βαρέλι της πυριτιδος, και των άλλων τετρακοσίων έξι γενναίων συντρόφων του.

Και ήτο η σύμπτωση αυτή της σιανομίας του Άντωνίου Βρασιδανου του 1824, του άναντιζάντος την νήσον, και του Άντωνίου Βρασιδανου του 1912, του έλευθερωσαντος — εγγόνου του — ταύτην, αληθώς συγκινητική, δυναμένη να έμπνεύση νέους στίχους άθανάτους. Όλος ο 'Αθηναϊκός Τύπος έγραψε το ποιήμα αυτό με τά ένθουσιωδέστερα άρθοίδια:

ΤΟ «ΕΜΠΡΟΣ».

«Η κατάληψις των Ψαρών, άποτελεί συμπλήρωσιν του δικτίου των νήσων εν τώ Αιγαίω, όσα εκρήθη άναγκαιον να καταληφθώσι. Και βεβαίως ούτε πληθυσμός μέγας ύπάρχει εν αυτή, ούτε εδαφος γόνιμον και μεταλλεία και πλούτη, ώστε η κατάκτησις να θεωρηθη εκ των γεγονότων, τά όποια δύναται να εσαρθώσι διά τουτο. Ίδιαίτερος όμως η κατάληψις των Ψαρών διά την Έλληνικήν ψυχην και τους Έθνικούς άγώνες και τον μυθικόν ήρωισμόν των κατοί-

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΑΗΜΝΟΥ.—Η πρώτη νήσος ην κατέλαβεν ο στόλος μας ήτο η Αήμνος ήτις και έζηρημευσεν ως όμηρτικόν αυτό.

Ο ΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Εθός από της ενάρξεως των έχθροπραξιών ο διά το Αιγαίον στόλος μας υπό τον ύποναύαρχον κ. Π. Κουντουριώτην, άποτελούμενος εκ του θωρηκτου «Γ. Αβέρωφ», των καταδρομικών «Ψαρών», «Σπετσών», «Υδρος», των άνιγενετικών «Λέων», «Πάνθη», «Ιεράς», «Αετός», του υπό τον πλοίαρχον κ. Ι. Βρασιδανόν στολίσκου των άντιτορπιλικών «Νέα Γενιά», «Κεραυνός», «Βέλος», «Ναυαροπούλα», «Αλόγη», «Φούλια», «Ασπίς», «Νίκη», «Σφενδόνη», «Δόξα», του καταθουμένου «Δελφίν» και των τορπιλλοβόλων 11, 13, 14, 15 και 16 άπέκλεισε τας έχθρικάς θαλάσζας, άπεσείρησε τας μεταφοράς μας και κατέλαβεν άπάσας ειτα τας ύποδοούλας νήσους μας.

που κολώνει τώρα την κυανόλευκον κυματίζουσαν εις το ένδοξον νησάκι.

Μία παλαιά διγα εκδικήσεως ίκανοποιείται. Δέν ύπάρχουν στα Ψαρά Τούρκοι, οι όποιοι να σφαγούν, όπως εσαφίσθησαν οι Έλληνες του άγώνος, ούτε αν ύπήρχαν Τούρκοι θά εσαφίσοντο.

ΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ ΤΩΝ.—Με μικρά σκάφη μετέφερον τά πυρομαχικά και τά τροφιμά των διά της λίμνης της Σκόδρας εις τά πεδία των μαχών.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΥΡΟΒΥΣΙΝΙΩΝ

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ.—Μόλις έτελειωνεν η μάχη αι γυναίκες, μητέρες, σύζυγοι, άδελφαι, θυγατέρες, έτρεχον να περιποιηθούν τους ίδιούς των.

ΤΑ ΜΥΡΑΛΛΙΟΒΟΛΑ.—Τους εδέριζαν τους Τούρκους με της μητραγιές.

Όλίγοι Τούρκοι στρατιώται εκπροσωπούντες τον κατακτητήν, αν και αυτοί θά παρεδόθησαν μόλις εφάνη το Έλληνικόν πολεμικόν, διοικούμενον από τον άξιωματικόν, του όποιου το όνομα ένθιμηζει όλόκληρον την αιματομένην Ψαριανήν ιστορίαν.

Αλλ' η κατάκτησις — επαναλαμβάνω — εινε πολύτιμος και συγκινητική. Φαντάζομαι πέραν αυτής της ζωής, όπου αιτάς τας στιγμάς άμέτρητοι Έλληνικαι ψυχαι, σκαμμένοι επάνω εις τά πράγματα

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΖΙ.—Σάν γύδια έσκαρφάλωναν εις τά άκρότατα βουνά του Τούζι, το όποιον και κατέλαβον.

του κόσμου, θά σκιρτούν και θά αγάλλονται, φαντάζομαι την ψυχην του Ποιητου, εις τον όποιον η καταστροφή των Ψαρών ένέπνευσε τους έξι θαυμασίους στίχους.

Η Έλευθερία, την όποιαν εφανατίζετο πλανομένη εις την όλόμοιαν ράχιν των Ψαρών, με το στεφάνι από «τά λίγα χορτάρια» ποιγαν μείνει στην έρημο γή δέν πλανάται πλέον.

Έθρονίσθη πάλιν εις τον ύπερλαμπρον θρόνον της. Οι έξι στίχοι του Ποιητου θά της μείνουν άθάνατον επίγραμμα.

Η «ΠΑΤΡΙΣ».

Χρόνια και χρόνια έπέρασαν από την μεγάλην εκείνην πάλην. Ηκολούθησεν η Καταστροφή. Το νησάκι, από το όποιον εβγήκαν οι θαυμαστοί εκείνοι γάροι, που εσχισαν τά διαστήματα του γαλανού και έγέμισαν με τά δοξαμένα έργα των τον κόσμο, έμεινε έρημον και σκλαβωμένον. Τά θαλασσοπούλια έπεσαν, η έφργαν εις τον έλευθερον άέρα. Έπειτα από την φωτιάν και την καταστροφήν ηλθεν η έρημία και μόνον μία ψυχή έμεινε πιστή εις τά Ψαρά, σύντροφος αιώνια των γενναίων, που εκοιμήθησαν διά παντός κάτω από τά ιερά χόματα: «Η Δόξα μοναχή», όπως γράφει ο Ποιητής. «Από προχθές, από το γαλανόν πέλαγος, που ειγεν άντηρήσει, άλλοτε τον ήρωισμόν των Ψαριανών, ηλθεν η έξωρισμένη Έλευθερία και πατεί τά Ψαρά. Έάν οι νεκροί αισθάνονται, το ήρωϊκόν και έρημον νησάκι θά σείεται από τους τριγμούς των κοκκάλων, τά όποια έγιναν σωφός διά την Έλευθερίαν και έπειτα εσακεπύσθησαν από το βαρύ χόμα της σκλαβιάς.

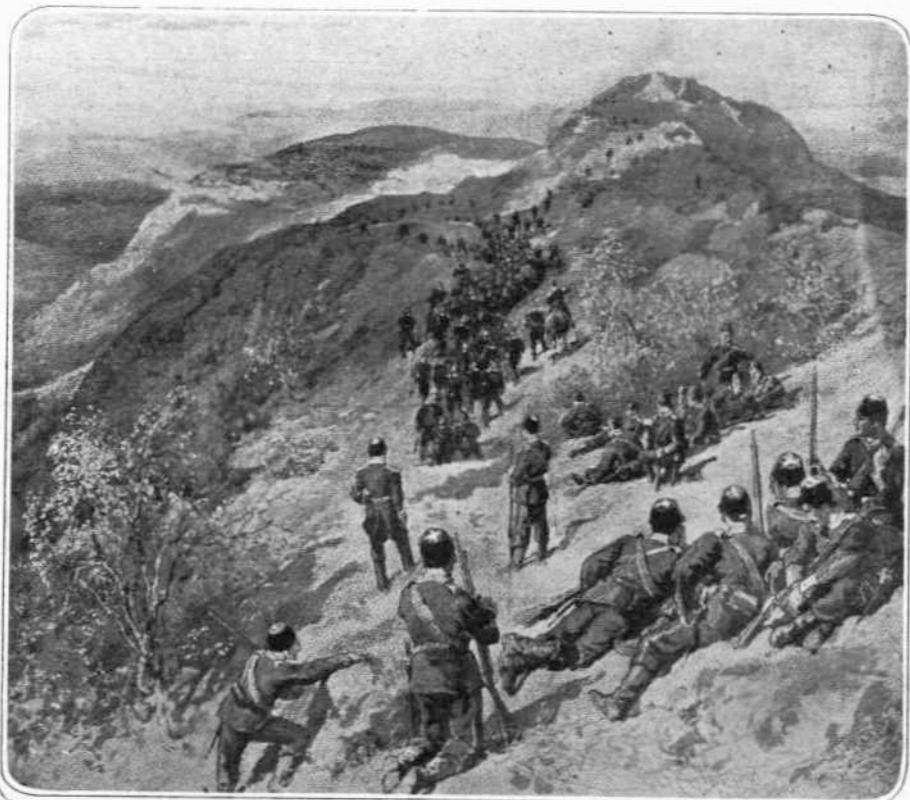
Η μαύρη ράχη των Ψαρών, εις την όποιαν ειχαν μείνει όλίγα χορ-

τάρια, κατά τὸν ψάλτην τῆς Ἐλευθερίας, θὰ εἶνε στρωμένη τώρα ἀπὸ τὸν πολύρομον τάπητα μᾶς ὠραίας ἀνοξέως, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον θὰ πατῆ ἀγέροχος ἡ Ἐλευθερία καὶ τὰ ἔφημα σπητιάκια τῶν Κανάρηδων, τῶν Ἀποστόλῃδων, τῶν Παπανικολάδων καὶ τῶν Βρατσάνων, τὰ ἐνδεδυμένα διὰ παντός τὴν σιατὴν τῆς ἐρημώσεως, θ' ἀνηχοῦν ἀπὸ χαράν.

Ποία ὁμῶς βοή ἀγαλλιᾶσεως θ' ἀκουσθῆ ἀπὸ τὸ βάθος ἐνὸς πελοπόνταρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκοιμήθησαν αἰωνίως πρὶν τοὺς προφθασὴν ἢ σκλαβιά ἑκατοντάδες ἡρώων! Τὸ «Παλιόκαστρον», εἰς τὸ ὁποῖον ἐκλείσθησαν καὶ ἀνετινάχθησαν οἱ γενναῖοι πολεμισταὶ πρὸ τοῦ τυράννου ὁ ὁποῖος τοὺς ἐκάλωσεν ἀπὸ παντοῦ, θὰ ἀναδίδη σήμερον ὅλην τὴν χαρὰν τοῦ Γίγαντος, ὁ ὁποῖος βλέπει νὰ ἐρχεται καὶ νὰ τὸν συντροφεύῃ ζωντανὸν τὸ ὄνειρόν του. Ἡ Ἐλευθερία μαζί με τὴν Δόξαν ἐφίσηται πλέον εἰς τὰ Ψαρά.

Η «ΕΣΠΕΡΙΝΗ»

Τὰ ἡρωϊκὰ Ψαρά εἰς τὴν ῥάχιν τὴν ὀλόμανυρον τῶν ὁποίων — κατὰ τὸν Ποιητὴν — περπατῶντας ἡ Δόξα μονάχη, φορεῖ στήν κόμη στεφάνι, γενομένο ἀπὸ ὀλίγα χορτάρια ποῦ εἶχαν μείνει στὴν ἐρημῆ γῆ, τὰ Ψαρά, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα καὶ μόνον προχαλεῖ παλμοὺς ἱεράς συγκινήσεως εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν

ΣΥΜΕΧΗ ΥΠΟΚΡΑΨΙΣ.— Ἀπὸ τὴν πρῶτην ἀντιμάχου ἀπερῶσαν οἱ Τούρκοι. Καὶ ἂν ὅσοι ἦσαν ὑποκράψαντο, νὰ ἀντιμαχηθῶσαν τὸν ἔθρον, ἀπερῶσαντο πρὸς μὴν μὲν δεξιὴν καὶ ἄριστερην ἄριστερην.

ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΩΝ.

Μόλις ἐγένετο διανομὴ σποσίου ἦσαν φαῖδοι οἱ πρὸς τὸν ἄνθρωπον οἱ πρὸς τὸν σκύλην. Καμαφωτέ τοῦ. Εἶναι νικημένοι αὐτοί.

καρδίαν, ἐλεύθερα τὴν στιγμὴν ταύτην χαρετίζουσι τὴν ἀνύψωσιν τῆς ὑπερηφάνους κωματίζουσης κραιναλέου καὶ ἐν ἐξῆλλῳ ἐνθουσιασμῷ ὑποδέχονται τὰ ἀποβατικά ἀγγήματα τοῦ Ἑλλῆν. στόλου.

Ο «ΧΡΟΝΟΣ»

Ὁραία ἔμπνευσις ἦτο νὰ σταλῆ πρὸς κατάληψιν τῶν ἐνδόξων Ψαρῶν ὁ φέρον τὸ αὐτὸ ὄνομα ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ μετὰ ἑνὸς ἐκ τῶν ἡρώων τῆς νήσου.

Ἀντώνιος Βρατσάνος ἦτο ὁ ἦρος τῶν Ψαρῶν. Ἀντώνιος Βρατσάνος καὶ ὁ κυβερνήτης τοῦ ἀνιχνευτικοῦ «Ἰέρας», τὸ ὁποῖον ἐνήργησε τὴν κατάληψιν τῆς ἐνδόξου νήσου.

Ὅτι ἡ ἱστορία ἐνὸς ὀνόματος συνεχίζεται μετὰ ἑνα στενὸν σύνδεσμον πρὸς τὴν ἐνδοξὴν νήσον, εἰς τὴν ὁποῖαν κινεῖται ἀπὸ προχθὲς ἡ γαλανόλευκος.

Η «ΕΣΤΙΑ»

Στὸν Ψαρῶν τὴν ὀλόμανυρον ῥάχιν, καὶ στήν κόμη στεφάνι φορεῖ, περπατῶντας ἡ Δόξα μονάχη, γενομένο ἀπὸ ὀλίγα χορτάρια, μελετᾷ τὰ λαμπρὰ παλληκάρια ποῦ ἔχον μείνει στὴν ἐρημῆ γῆ.

Ὅχι, μεγάλε διδάσκαλε τῆς νεωτέρας μᾶς ποιήσεως ἡ ῥάχιν τῶν Ψαρῶν δὲν εἶνε πλέον ὀλόμανυρον. Ὁ ἀνεσπερός Ἥλιος τῆς Ἐλευθερίας, ποῦ ἕνα δειλὸν, πρὸ αἰῶνων, ἐβασίλευσε, καὶ ἔδυσεν ἐπὶ ὅλους αἰῶνας, ἀνέτειλε λουμμέν-

νος εἰς τὰ ὑπέρολαμτρα νάματα τῆς δικαιοσύνης. Καὶ ἡ ῥάχιν τῶν Ψαρῶν δὲν εἶνε ὀλόμανυρον. Χρυσόφορη, ἐξαστράπτουσα εἰς τὰς ἀκτίνας τῆς Μεγάλης Ἡμέρας, προβάλλει τὴν Γαλανόλευκον μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ Σταυροῦ.

Δὲν εἶνε σήμερον ἐκεῖ μονάχη ἡ Δόξα. Τὴν συντροφεύουν Νικαὶ καὶ Ἐλπίδες, καὶ αἱ Νικαὶ ἀνοίγουν σπαρταριστὰ τὰς πτέρυγας τῶν ἀνυπόμονων καὶ γελαστέων, καὶ αἱ Ἐλπίδες ζωντανεύουν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλη.

Ἐρχομενὸς κατὰ γῆς ἡ Δόξα τὸ στεφάνι, ποῦ ὡς τώρα φοροῦσε, τὸ γενομένο ἀπὸ ὀλίγα χορτάρια, καὶ περιβάλλει τὸ μέτωπόν της τὸ στεφάνι τῆς δάφνης τὸ ἀμύραντον. Ὀλίγη τὰ κῆμα, γαλανόλευκα καὶ ἐκεῖνα, ἀναναζοῦν τὴν λάμψιν τῆς ἀβρόδυνας τῆς ἡμέρας.

Συμπτωσις ὠραία εἶναι τὸ ὅτι ὁ κατὰ τὴν 22 Ἰου-

ΕΠΟΝΕΙΔΙΣΤΟΣ ΦΥΓΗ.— Καὶ τὰ τραῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα κατέφυγον, ὄσοι ἐπρόσθανον, κατήχοντο εἰς Θεσσαλονικὴν κατάφορα.

Ο ΠΑΝΙΚΟΣ.— Κἀκεῖ τι ἀπερῶσαντο ἦτο ὁ πανικός ὅψ' οὐ κατελήφθησαν. Ὅλοι, στρατός, γυναῖκα καὶ κῆμα, ἀλλοι, πυροβόλα, ἐφευγον πρὸς τὴν Θεσσαλονικὴν.

νίου 1824 ἀνατινάξας τὰ Ψαρά, διὰ νὰ μὴ πέσουν εἰς χεῖρας τῶν κατακλιουσάντων τὴν γῆν θάλασσαν — κατὰ τὸν ἱστορικὸν — κολοσσὸν τοῦ ἐπιδρομέως, Βρατσάνος, ὀνομάζετο Ἀντώνιος. Ἀντώνιος δὲ ὀνομάζεται καὶ ὁ καταλαβὼν αὐτὰ ἀντιπλοῦ-αρχος Βρατσάνος, ὁ κυβερνήτης τοῦ ἀνιχνευτικοῦ «Ἰέρας».

Ἐπὶ τῆς νήσου ὑπῆρχε μόνιμος φρουρὰ ἐκ δώδεκα ζαπτιέδων ὑπὸ ἑνα γρηλαῖον ἀντιπολοῦαρχον, ἐκτελοῦντα χρεὴ διοικητοῦ, ἀστυνόμου, λιμεναρχοῦ κλπ., καταδυναστεύοντα τοὺς κατοίκους.

Σημειωτέον δὲ ὅτι προνομιεῶς ἡ νήσος, ἐκτὸς ἄλλων, δὲν ἐπλήρωσε φόρους, πλὴν τῶν μετρητιῶν καὶ τῶν λιθῶν, τὰς ὁποίας ἐζητεῖ ὁ διοικητὴς ἀθθαίρετος, κατὰ τὰ παρ' Ὀθωμανοῖς ἐθιζόμενα.

Ὅτε τηλέγραφος συνέδεε τὴν νήσον, οὔτε ἄλλο μέσον, μετὰ τὸν λοιπὸν κόσμον καὶ ἡ ἐμφάνισις ἀτμοπλοίου εἰς τὸν λιμένα ἀπετέλει γεγονός, τὸ ὁποῖον ἔκαμνε τοὺς ὀλίγους κατοίκους νὰ συρῶν εἰς τὴν παραλίαν ἐν χαρισμῶν κωδωνοκρουσίᾳ.

Μόνον κατὰ τὰς ἐν Ἐρετρίᾳ ἐκλογὰς στολισσοῦ ἀπὸ καὶνὰ ἐπέτελε, μεταφέρων τοὺς κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὰ ψηφίσματα τῶν ἔθνοςυνελεύσεων κεκτημένους δικαιώματα ψήφου εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Ἐθνοῦ Ἐρετρια, τὴν μετονομασθεῖσαν εἰς Ν. Ψαρά.

Παναγιᾶ μου! Τι ἔβγαλε τὸ κορμὸς μου!

ΟΙ ΖΕΪΜΠΕΚ.— Αὐτοὶ εἶναι οἱ φοβεροὶ καὶ τρομεροὶ ἐπιδρομέες ποῦ καίουν καὶ σφάζουν καὶ... φεύγουν.

σθῦτιδας, ἀσχολουμένους εἰς ποιμνιοδοσίαν, τυροκομίαν, μελισσοκομίαν κλπ. Φημιζεται τὸ ἐλάχιστον μέλι τῶν καὶ τὸ ἐπιδωρότερον τυρὶ τῶν. Ὁ συνοικισμὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ μικροσπίτα. Ἀλλὰ διατηροῦνται, προβάλλοντα πενήμως εἰς τὸ βλέμμα τοῦ ἐπισκέπτου, τὰ σπῖτα τοῦ Ἀποστόλου,

ΤΙ ΑΦΙΟΥΝ ΠΙΣΩ ΤΩΝ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ.— Πρὶν ἐγκαταλείψω τὸ Σίπτιανικὸν παρεῶσαν εἰς πῦρ καὶ εἰς σιδηρον.

Ὅταν, ἀρξάμενος τοῦ Ἰταλο-τουρκικοῦ πολέμου, ἐγράφη κατ' ἐπανάληψιν ὅτι ἀπληθεροῦθησαν ὑπὸ ἀναρτικῶν σομάτων, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔκρινε καλὸν νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ὑπάρχουσαν φρουρὰν δι' ἄλλων πενήκοντα στρατιωτῶν. Ἡ νήσις εἶνε εὐλίμενος, ἀλλὰ σχεδὸν ἀκατοίκητος. Μόλις πενήκοντα οἰκογένεια ζοῦν ἐπ' αὐτῆς, εἰς ἀραιότατον συνοικισμὸν, ἀποτελούμενοι ἀπὸ γέροντας καὶ πρε-

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ.— Αὐτοὶ εἶναι τὸ πεζικὸν τῶν ποῦ ἐθαύμαζον οἱ Γερμανοὶ, οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ Γάλλοι, οἱ Ἀστριακοὶ καὶ τὸ ὁποῖον ἐτρέφετο εἰς κατάπτυστον φυγῆν.

τοῦ Ναυάρχου τῶν Ψαριανῶν, τοῦ Ἀράτη καὶ ἄλλων ἡρώων τῆς ἐκατόμης ἐκείνης, μετὰ ἡσυχασίας τὰς προσόψεις ἀπὸ σφαίρας καὶ δροῦζα ἐσφηνωμένα εἰς τοὺς τοίχους τῶν.

Καὶ πέραν εἰς τὸν τεφρὸν κοινοειδῆ λοφίσκον οὐξεται τὸ ἡρωϊκὸν «Παλιόκαστρον», τὸ ἀνατιναχθὲν καὶ συγκλονηθὲν τὸ Αἰγαῖον, ὅταν ὁ στόλαρχος Χοσρέφ πασσὰς ἐπῆλθε διὰ νὰ ἀποσβέσῃ τὸ λεοντόφυγον ησάκι ἀπὸ τὸν γάρτην, κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ, τοῦ κωρῆρχου τοῦ, ὅστις μετὰ τὸ νύχι του, δίδον τὴν διαταγὴν, ὅταν ἤκουσε τὴν ἀναφορὰν τοῦ στόλαρχου διὰ τὰ κατορθώματα τοῦ Κανάρη, τοῦ Παπανικολῆ, τοῦ Βρατσάνου, τοῦ Νικοδήμου, ἀπέξεσε τὰ Ψαρά ἀπὸ τὸν γάρτην.

Τὸ κάστρο, μαυρισμένο ἀκόμη, ἐκείνη τὸ μάτι τοῦ ἐπισκέπτου, τοῦ ἀνερχομένου τὴν μαῖον ῥάχιν τοῦ λοφίσκου καὶ εἰς τὸ ἐλαφρότερον ἀνασκάλεμα τοῦ γόματος τοῦ περιβόλου προβάλλον ἀλλεκα κώκαλα, ἀπὸ τὰ ἱερά ἐκεῖνα ποῦ ἔβγαλαν τὴν Ἐλευθερίαν.

Η «ΑΣΤΡΑΠΗ»

Παραθέτει πρῶτον τὸ ἐξάστιχον τοῦ Σολωμοῦ καὶ τὸ πρῶτον τετραστίχον τοῦ Ὑμνου τῆς Ἐλευθερίας. «Θητὰ γελῶ, προσθέτει, δὲν ἀπήγγειλαν ποτὲ παρόμοια δύο ἐπιγράμματα, τὰ ὁποῖα οὐδ' ἐγραφαῖον ἐπὶ λίθου ἢ χαλκοῦ. Τὸ πρῶτον ἡ Ἐθνικὴ Μοῦσα τὸ ἔθρονόθησεν ἐπὶ τῶν ἐρεπιτῶν μᾶς καταστροφῆς τὸ δεύτερον ἐβροντοφρονήθη ἀπὸ τὰ ὀρεζάκινα στόματα τῶν τηλε-

ΤΟ ΣΤΡΑΤΑΡΧΕΙΟΝ.—Ο Σαρβόφ έγκατέστησε τὸ στραταρχεῖόν του, ἐν Δουλι Μπουραλά, εἰς ἓνα χάνι, τὸ ὁποῖον κατεκλισηθε ἄριστος ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, τελεγραφητάς, χάρτας κλ.

δύλων τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στόλου. Καὶ ὁ ἡρωϊκὸς τῶν Ψαρῶν βράχος θὰ μείνῃ πλέον εἰς τοὺς αἰῶνας ὡς μία στήλη ἀθανασίας ὑψωμένη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ φέρουσα ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν φροτεινῶν προσώπων τῆς ἐκάτερον τῶν ἐθνικῶν τούτων ἐπιγραφίμα-

ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΜΑΣ.—Ἀνωμαλογῆθῃ γενικῶς ἡ ὑπεροχὴ τοῦ πυροβολικοῦ μας. Μόλις ἐλάμβανε τὰς θέσεις του καὶ ἤρχιζε πύρ, οἱ Τούρκοι ὅπου φέγγε-φεγγεῖ.

Ο σερμὸς χορὸς τῶν Ἑλληνικῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, περιστοιχίζον τὰ Ψαρά, ψάλλει τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἀλυτρώτου Γένους...

Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά ἢ Ἐλευθερία σίρει τὸν εἰνεῖν χορὸν τῶν Δωδεκανήσων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους, τὰ κύματα τοῦ ὁποῖου παίζοντα ἀντακόνονται ἀπὸ μικρὰ παράδοξα κλοῦρια, ποῦ τὰ κινεῖται σιχαὶ ἡρώων θαλασσομάχων, καὶ καταλάμπονται ἀπὸ τὰς φλόγας παραδόξου φωτοχυσίας...

Ποῖος εἶνε ὁ μικροσκοπικὸς στολισμὸς; Ποῖαι εἶνε αἱ φρεγγαὶ καὶ τὰ μεγαλοκρητὴ δίκροτα ποῦ κἀνοῦται;

Ὡ Ἐλευθερία! εἶνε ὁ Κανάρης! Ὡ Δόξα τῶν Ψαρῶν πυροπολεῖται ἢ Ἀρμάδα... Ὅποια μεγαλοκρητὴς λειτουργία

Ἐλευθερία! εἶνε ὁ Κανάρης! Ὡ Δόξα τῶν Ψαρῶν πυροπολεῖται ἢ Ἀρμάδα... Ὅποια μεγαλοκρητὴς λειτουργία

Καὶ τώρα ἰδέτε. Τὰ μικρὰ πυροπολεῖ τὸ Εἰκοσιένα γίνονται θαλάσσιοι Λέοντες καὶ Πάνθηρες καὶ Ἄετοί καὶ Ἰέρακες καὶ ὄρμου καὶ πετοῦν καὶ βρυχῶνται καὶ κροῦσιν.

Ὁ Τούρκος χάνεται, πνίγεται, πυροπολεῖται! Τὰ νησιά μας ἐλευθεροῦνται καὶ τὰ ἐρημιώμενα Ψαρά μωροβόλουν ἀπὸ τὴν πλοισιαν ἀνθιόν τῶν δαφνίων τῆς Ἐλευθερίας, ἐν ᾧ μετὰ τὰ ἀμάραντα φύλλα καὶ τὰ ἄνθη τῶν ὁ Ψαριανῶν Βρασιάνος στεφανώνεται τὴν Δόξαν μας τὴν θαλασσινήν, ποῦ φωτοδόλος μελετᾷ τὰ λαμπρὰ παλληκάρια.

Ο "ΑΣΤΗΡ."

Τὰ Ψαρά, τὸ ἡρωϊκὸ νησί, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐξέσπασεν ἄλλοτε ἡ Ὄθωμανικὴ θηριωδία, εἶνε ἐλευθερὸν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ σημαία κυματίζει, ὡς ἀγγέλλεται, ἐπ' αὐτοῦ καὶ οἱ κάτοικοί του ἀναπέου τὸν ἐλευθερὸν ἄερα. Μόνον ποῦ δὲν εὐρίσκειται ἓνας καινούργιος Σολωμὸς διὰ τὴν ἐξμνήμησιν τὴν τριτηνὴν Δόξαν τῶν νέων παλληκαριῶν.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν ἀντιπλοῦρχον κ. Ἀντώνιον Βρασιάνου. Ὁ μελιχρὸς ὁ εὐγενεστάτος πρῶτος

προσωπάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ὁ γνωστότατος καὶ συμπαθέστατος ἄνθρωπος, ὁ ἀπόγονος τοῦ μεγάλου Βρασιάνου, εἰς τὴν φιλοπατρίδα καὶ ἡρωϊκῆν ὁρμήν του, εἰς τὴν ἐμπνεύσαν αὐτὸν ποιητικῆν ἔξαραν, ἐσκέφθη τὴν ὀλιμνησὶν ὁρμήν τῆς πολυβασανισμένης πατρίδος του, τῶν Ψαρῶν. Καὶ ἤρθεσιν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, τὴν γαλανόλευκὸν σημαίαν μας, εἰς τὰ βράχια τοῦ νησιῦ του. Ἡ πολιτεία ἔδωκεν εἰς τοὺς Ψαριανούς ἄλλην πατρίδα, τὴν Ἑστέριαν. Ὁ Βρασιάνος ὅμως ἐσκέφθη τὸ μικρὸ καὶ ἐρημιώμενο νησί, εἰς τοὺς βράχους τοῦ ὁποῖου κυματίζει τώρα ἡ γαλανόλευκος. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν ἐμπνευσμένον Ἄντ. Βρασιάνου.

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ἄπειρα εἶνε τὰ συγχαρητήρια τὰ ὁποῖα ὑπὸ διττὴν ἔποχην ἔλαβεν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ περιοδικοῦ κ. Α. Βρασιάνος, βουλευτῆς Ψαρῶν. Παραδόξως ἐπι-στολήν τοῦ κ. Γ. Μάνου, ἀντιπροσώπου τῆς ἄλλης ἡρωϊκῆς νήσου, τῆς Ὑδρας: 23 Ὀκτωβρίου 1912.

Ἐργάρδια καὶ ἐνθουσιώδη συγχαρητήρια διὰ τὴν ἰδιαίτην σου Πατρίδα. Ἡ κυανόλευκος τὴν ὁποῖαν ἡ ἡρωϊκὴ νήσος περιέχει νικηφόρον ἀνά τὰς θαλάσσιες ἐπιπέδους καὶ ὑψιζομένη ἐν τῇ Νήσῳ ὑπὸ τῆς πνοῆς τῆς Ἐλευθερίας ἀσπάζεται τὴν Δόξαν τῆς. Μετὰ πολλῆς ἀγάπης ἰ. ΜΑΝΟΣ.

Καὶ ὁ ἐν Σάμῳ κ. Τραυλὸς δι' ἐνθουσιώδους ἐπιστολῆς ἔσπευσε νὰ συγχαρῆ τὸν κ. Α. Βρασιάνου. Ἰδέτε τὴν λαχτάραν του εἰς τὴν παρατιθεμένην περιτομήν:

«... Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δέξου ὡς μέλος τῆς οἰκογενεῖας τῶν Βρασιάνων θερμὰ καὶ καρδιακὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν ἰδιαίτην σου Πατρίδα. Ἡ κυανόλευκος τὴν ὁποῖαν ἡ ἡρωϊκὴ νήσος περιέχει νικηφόρον ἀνά τὰς θαλάσσιες ἐπιπέδους καὶ ὑψιζομένη ἐν τῇ Νήσῳ ὑπὸ τῆς πνοῆς τῆς Ἐλευθερίας ἀσπάζεται τὴν Δόξαν τῆς. Μετὰ πολλῆς ἀγάπης ἰ. ΜΑΝΟΣ.»

Ἡ «Εἰκοσιετηριώδης» μετὰ συγχαρητήριον ἀπείρους βαθεῖας εὐχαριστοῦσα πάντας ἐξ ὀνόματος τῶν Ψαριανῶν, διὰ τὸν πρῶτον ἰδιαίτην πατρίδα τῶν Ὑμνων αὐτῶν, διαδηλοῖ ἐνταῦθα καὶ τὴν ἀμετρον εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὸν Λυρωτῆν, εἰς ὃν καὶ τὸ τεῦχος τῆς τοῦτο ἀμφοτέρω εἰς τὸν ἄνδρα ἐκείνον, ὅστις ἐντὸς δύο μόλις ἐτῶν μετέβαλε ἄρδην καὶ ἐμεγάλωσε τὴν κοινὴν Μητέρα μας.

ΜΙΑ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΥΝΟΔΕΙΑ.—Οἱ Μαυροβούνιοι εἰς τὸ Σιτιανικὸν ἡμιβάσιον ὀλοκλήρουν τὴν φρουρὰν ἐκ 3600 ἀνδρῶν μὲ τὸν διοικητὴν καὶ τοὺς ἀξιωματικούς της καὶ τοὺς ἀδήγησαν νύκτα εἰς Ποδγορίτσαν.

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ

Ἡ ΕΚΚΑΘΙΣΙΣ ΜΑΣ.—Παρακαλοῦμεν πάντας ἐν γένει τοὺς δι' οἰοῦντοίτε λόγον ἐν τῷ Ἑσπερικῷ καὶ Ἑσπερικῷ καθυστεροῦντας εἰς τὰς ἀπέτανι τῆς «Εἰκοσιετηριώδης» ἐποχρῶσεως των, νὰ ἐμβάσων τὰ δικαιώματά της δῶν τὰς τῶν. Κάμνοντες τὴν ἔκκλησιν ταύτην μὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι, οἱ συνδρομηταὶ μας ἀντιλαμβάνονται μόνοι των ποῖας περιστάσεις ἔχει ἡ ἀντιμετοχὴ ἢ «Εἰκοσιετηριώδης» καὶ εἰς ποῖας θέσεις ἐπιβαλλόμεθα διὰ τὴν ἀνελλιπὴ ἔκδοσιν αὐτῆς.

ΤΑ ΕΥΖΩΝΑΚΙΑ.—Καὶ αὐτοὶ τὸ ἔδειξαν οἱ καῖμένοι. Καὶ πρῶτοι εἰσήλθον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος ἐγεννήθη τῇ 1861 καὶ ἐνυμφεθῆν εἰς δεύτερον γάμον τὴν Βασιλισσαν Ἐλεονώραν τῇ 1908. Ἐκ τῶν πρώτου γάμου μετὰ τῆς Μαρίας Λουίζης, θανούσης τῇ 1899, οἱ βασιλεῖς τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Βουλγαρίας εἶνε οἱ ἔξης: Βόρις, Διάδοχος, γεννηθεὶς τῇ 1894, Κόρριλος (1895), Εὐδοξία (1898), Ναξέσσα (1899).

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας Πέτρος, γεννηθεὶς τῇ 1844, ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῇ 1903. Ὁ Βασιλεὺς Πέτρος ἐνυμφεθῆν τῇ 1888 τὴν πριγκίπισσαν τοῦ Μαυροβουνίου Ζόρκαν, θανούσαν τῇ 1890. Τέκνα τῶν Βασιλέων τῆς Σερβίας: Ἡ πριγκίπισσα Ἐλένη, γεννηθεῖσα τῇ 1884, ὁ πρίγκιψ Γεώργιος, γεννηθεὶς τῇ 1887, ὁστις παρητήθη τῶν διαδοχικῶν του δικαιωμάτων, ὁ πρίγκιψ Ἀλέξανδρος, ὁ Διάδοχος, γεννηθεὶς τῇ 1888.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου Νικήτας ἐγεννήθη τῇ 1841, ἐνυμφεθῆν τὴν Μιλέναν Βούκοιτις τῇ 1860. Τέκνα: Μιλέτσα, γεννηθεῖσα τῇ 1866, σύζυγος τοῦ Μ. Δουκὸς τῆς Ρωσίας Πέτρου Νικολάεβιτς, Ἀναστασία, γεννηθεῖσα τῇ 1867, σύζυγος τοῦ Μ. Δουκὸς Λαβχτεμπεργ, Δανίλος, Διάδοχος, γεννηθεὶς τῇ 1871, νυμφευθεὶς τὴν Μιλέταν, Δούκιαν τοῦ Μαυροβουνίου, Ἐλένη, γεννηθεῖσα τῇ 1872, ἡ νῦν Βασιλισσα τῆς Ἰταλίας, Ἄννα, γεννηθεῖσα τῇ 1874, σύζυγος τοῦ πρίγκιπος Βάτεμπεργ, Μίρκος, γεννηθεὶς τῇ 1879, νυμφευθεὶς τῇ 1902 τὴν Ναθαλίαν Κωνσταντινοῦδης, Ἐσνία, γεννηθεῖσα τῇ 1881, Βέρα, γεννηθεῖσα τῇ 1887, Πέτρος, γεννηθεὶς τῇ 1889, τοῦ ὁποῖου βλέπουσι οἱ ἀναγνώσταί μας εἰς τὴν ἐν ἄλλῃ σελίδι δημοσιευμένην εἰκόνα μας ρίπτοντα τὴν πρῶτην βολὴν τηλεβόλου ὑπὸ τὰ ζήματα τοῦ πατρὸς του.

ΟΙ ΣΟΦΟΙ

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Ἑυρώπην, οἱ σοφοί, οἱ ἐπιστήμονες, οἱ καλλιτέχνη ἀκέρηθησαν ὑπὲρ τοῦ Ἰεροῦ καὶ ἀπολιτιστικοῦ ἀγῶνος τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν κατὰ τῆς Τσερκικῆς βαρβαρότητος. Ὅλοι ἐξέφρασαν τὸν θαυμασμὸν των διὰ τὰς νίκας των καὶ ἐξεδήλωσαν τὸν θαυμασμὸν των. Οἱ σοφοὶ τῆς Ἑυρώπης ἐξ ὅλων τῶν μεγάλων πνευματικῶν κέντρων ἐξεδήλωσαν ἰδιαίτερως τὴν συμπάθειάν των καὶ τὴν στοργὴν των

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ.—Ὁ κληρὸς μὲ τὸν Π. Μητροπολίτην ἐπὶ κεφαλῇ καὶ μημηκία ὁμογενῶν ἔσπευσε νὰ προπαντήσων τὸν Διάδοχον.

ὑπαλλήλων τῆς Ἐταιρίας, οἵτινες πολεμοῦν καὶ διακινδυνεύουσι τὴν ζωὴν των ὑπὲρ Πατρίδος. Διότι γίνεται μὲν κάποια διανομὴ χρημάτων εἰς τὰς ρηθισσας οἰκογενεῖας, ἀλλὰ τὸσον δυσανάλογος πρὸς τοὺς μισθοὺς καὶ τὸσον ἀσυνεπὴς πρὸς τὴν πομπὴν ἀγκύλιον ὅσως, ἀπορεῖ κανεὶς πῶς ἢ Διεύθυνσις τῆς Ἐταιρίας συμπεδέξει τὴν ἀριθμητικὴν μὲ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς. Ἰσχυροῦσι δὲ ἀποκρίσων τὸ ἡμερομίσθιον καὶ διανέμει: ἐπιτέλεστα ποσά. Διεφήμησε δὲ ἐξ ἄλλου ὅτι, διὰ τὴν μεταφοράν των τραυματιῶν τὴν νύκτα πληρώσει ἰδιαίτερως ἐπιμίσθιον εἰς τοὺς οδηγούς των τράμ, ἐνθ' οὗτοι πατριωτικώτατα ἐδήλωσαν ὅτι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν προσφέρουσι ἀμισθί. Τί εἶνε δὲ ἐκείνη ἡ διαταγὴ τῆς Διευθνήσεως, διὰ τῆς ὁποίας οἱ ὑπάλληλοι πληρώνουσι εἰσιτήρια δταν φέρουσι στολὴν στρατιώτου. Δὲν πληρώνουσι μὲ τὴν στολὴν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν μὲ τὴν στολὴν στρατιώτου.

ΤΟ ΠΕΖΙΚΟΝ ΜΑΣ.—Συντεταγμένον καὶ ἀκρότητον εἰς τὰς ἐφόδους του. Τόσον ἦτο τὸ μένος του τὸ πολεμικὸν ὅσως ἐμάχετο καὶ ἐντελὸς ἀκάλυπτον καὶ ἀνευ στηρίγματος ἐνίετο.

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

[Συνέχεια από το προηγούμενον τεύχος].

ΕΠΑΝΩ εις την ώραίαν λεωφόρον τὸ Προξενεῖόν μας. Μέγαρον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ εὐρέως λιθοστρώτου. Ἐπειτα εἰς μίαν καμπήν, ἀριστερὰ, τὸ μέγαρον τῆς στρατιωτικῆς λέσχης, κομψὸν καὶ ἐπιβάλλον. Χοροὶ καὶ κοντσερτάκια τακτικά καὶ μουσικὴ δις τῆς ἑβδομάδος καὶ ἀκόμη κοιτώνες διὰ τοὺς ἐξ ἄλλων φρουρῶν διερχομένους.

Κατόπιν ὁ κήπος τῆς πόλεως. Ἐνα πελώριον πάρκον, με δενδροστοιχίας, λίμνας τεχνητάς, μεγάλας, καὶ ἀνθώνας. Καὶ κοσμοπλημμύρα μέσα. Κοσμοπλημμύρα καὶ εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν τὸν κεντρικόν, ὃ ὁποῖος εἶναι ἡ κυρίως ἀρτηρία τῆς πόλεως. Κορίτσια, παῖδιά, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, σπουδασταὶ πρακτικῶν σχολῶν, παπάδες, ἀξιωματικοὶ, μοδιστράκια. Ἐθροπαῖοι σπανίζουσι, ἀφθονοῦν ὁμως οἱ Ἑθραῖοι. Καὶ ἀπατάσαι εἰς κάθε σὺν βήμα. Βλέπειτε ἀπὸ μακρὰν τὸν Σλαβὸν, ἀλλὰ καὶ δίπλα ἕνα τελειότατον Ρωμῆν. Ἐτοιμάζεσαι νὰ τοῦ ὁμιλήσῃς καὶ μόλις φθάνεις κοντὰ τοῦ ἀκούεις ποῦ ὁμιλεῖ Βουλγαρικά. Πόσες φορές τὴν ἑπάρθῃ. Καὶ εἶναι αὐτοὶ ποῦ σὲ ἀπατοῦν πράγματι Ἕλληνας, ἀρνησιπατρίδες, διὰ πινάκιον φραγῆς παλῆσαντες τὸν Ἑθνισμὸν τὸν καὶ μὴ καταδεχόμενοι σήμερον νὰ λέγονται Ἕλληνας, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ ὁμιλοῦν τὴν γλῶσσαν τῆς μητρὸς τῶν. Τί εἶχε κάμει ὁμως δι' αὐτοὺς τόσον καιρὸν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία; Τοὺς ἐγκατέλειπεν εἰς τὴν τύχην τῶν.

Πρώτης τάξεως ξενοδοχεῖα εἰς τὴν Φιλιππούπολιν καὶ τὴν Βουλγαρίαν ἐν γένει — πλὴν τοῦ Πύργου — με ὄλας τὰς ἀνάσεις καὶ σχετικῶς εὐθηνά. Τὸ «Μετροπόλ» ἔξαφνα συγκρίνεται, ὄχι βέβαια με τὴν «Μπρετάνια» ἀλλὰ με τὰ ἄλλα τῆς ὁδοῦ Σταδίου, χωρὶς νὰ ὄχηται ἡ... ἔστω καὶ νὰ ἐρυθριά. Ἀλλὰ σὲ πιάνουν τὰ νεύρα σου ποῦ ἀκούεις τὸν Ρωμῆν διευθυντὴν του καὶ τὰ γκαρσόνια του καὶ τῆς καμαριέρας του νὰ ὁμιλοῦν μόνον Βουλγαρικά. Καὶ νὰ βλέπῃς τὴν ἐπιγραφὴν του Βουλγαριστὶ «Σίξτη Αὐγούστ», Δημητρώφ. Ἡ «Ἐκτη Αὐγούστου» εἶναι ἡ ἡμερομηνία τοῦ ἀνθελληνικοῦ κινήματος. Ὅλα δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν καταστημάτων Βουλγαριστὶ. Δὲν ἐπιτρέπεται ἄλλη γλῶσσα. Ὅποιος θέλει νὰ ἔχη τὴν ἐπιγραφὴν του εἰς ἄλλην γλῶσσαν πληρώνει ἐτησίως ὃ λίρας.

Βλέπετε με τί σύστημα ἀφομοιωτικῶν ἐργάζονται οἱ Βούλγαροι; Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν θεώρησιν τῶν διαβατηρίων, καὶ εἰς τὴν μετὰ τῶν προξενῶν ἀλληλογραφίαν τῶν αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ κολλοῦν εἰς κάθε ἀναφερόμενον ὄνομα ἕνα «ὄφ».

Ἄν οἱ πρόξενοι κάμουν παρατήρησιν, λέγουσι ὅτι, ἡ γλῶσσά τῶν τὸ ἀπαιτεῖ, καὶ ὅπου κολλήσῃ ἐκόλλησεν. Ἰδίως οἱ μεταβαίνοντες διὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν στιγμήν ποῦ θὰ δώσουν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὸ διαβατήριον αὐτῶν ἔχουν εἰς τὸ ὄνομά τῶν καὶ αὐτὴν τὴν βεντουζαν «ὄφ», ἡ ὁποία σιγά-σιγά τοὺς ἀπορροφᾷ τὸν ἔθνισμὸν. Δὲν θέλω νὰ τοὺς κατακρίνω δι' αὐτὸ τοὺς ἀνδρείους συμμάχους μας. Ἄλλως τε τώρα αὐτὰ ἐλησημονήθησαν. Θέλω ὁμως, ἀδιάφορον πῶς τὰ ἐκλαμβάνει αὐτὰ ὁ ἄλλος

θανμασία. Ἐκεῖνοι οἱ τεπέδες, οἱ λόφοι τῆς, εἶναι πανόραμα. Κατάφυτοι δέ. Φυτεύουσι διαρκῶς οἱ Βούλγαροι. Ἐπάνω εἰς τοὺς τεπέδες θὰ ἴδῃτε ὑδραυλικά ἔργα διὰ τὸ πότισμα τῶν λόφων. Καὶ τί θέαμα ἀπὸ τὸν Σαὰτ-Τεπέ, τὸν λόφον τοῦ ὀφολογίου! Ἡ Μαρίτσα με τὰ νερά τῆς, ποῦ κυλίστα νυσταλέα, ἀιλακῶνει τὴν πεδιάδα τῆς Φιλιππούπολεως, καὶ νομίζει κανεὶς ὅτι ἕνας πελώριος σαλίγκαρος ἐπέτρεσε καὶ ἔχει ἀφήσει τὸ γλοιώδες ἴχνος του εἰς τὸ χῶμα. Καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ

Ο ΣΙΑ. ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΤΑΤΟΣ

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕ ΤΑΣ ΣΥΣΤΑΣΑΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑΣ ΛΙΜΝΑΣ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΤΙ ΕΚΤΑΚΤΟΝ

Ροδότη, τεφρόχρους, με τὰ λευκάζοντα χωριουδάκια εἰς τὴν ὄαριν, τὴν Στενήμαχον, τὴν Ἑλληνικωτάτην, καὶ παρέχει τὸ γραφικὸν μοναστήρι τοῦ Ρασμτόβου.

Θαυμάσατε ἄλλην μίαν φρονὴν τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τῶν. Κατέλαβον με τὰς ἐκκλησίας μας τὸ μοναστήρι μὲς αὐτό, με τὴν ἐκ δέκα χιλιάδων λιρῶν ἐτησίαν πρόσοδόν του, καὶ τὸ ἔκαμαν σεμνάριον, με σχολὴν μουσικῆς καὶ σχολὴν ζωγραφικῆς. Καὶ ἔχομεν ἡμεῖς τὰ κληφιαριὰ τῆς Πεντέλης, Πετράκη, Ἀσωμάτων, Ὀσίου Λουκά, Μεγάλου Σπηλαίου κ.λ.κ., με κολοσσιαίας προόδους ἐπίσης, χρησιμεύουσας διὰ νὰ παχύνονται αἱ κάλογηκαὶ γαστέρες καὶ τὰ καμαρόνομεν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΛΕΩΦΟΡΟΝ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΟΡΘΟΥΤΑΙ ΠΕΡΙΚΟΜΨΟΣ Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι κατὶ τι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὴν Πολιτείαν. Μισθοδοτεῖται ὁμως ὁ κλήρος. Τῶν πόλεων οἱ ἱερεῖς ἔχουν μισθὸν δραχ. 90-100, πλὴν τῶν ἄλλων δικαιοματιῶν τῶν ἐξ ἁγιασμῶν καὶ μυστηρίων, τῶν δὲ χωρίων δραχμῆς 60.

Ἀλλὰ αἰσθημα θρησκευτικῶν χαλαρομένων πολὺ. Ἐνα ἀπόγευμα μὲς Κυριακῆς ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τοῦ ξενοδοχείου μου ἐβλεπα τὸν κοσμοχειμαρῶν ποῦ ἐκυλίετο κάτω εἰς τὸν δρόμον. Ἐξαφνα βλέπω ἕνα ἀμάξι με ἕνα σταυρὸν ἐμπρὸς καὶ ἕνα παπᾶν. Ἐπερνοῦσε κηδεῖα. ἤρχισα νὰ κάνω τὸν σταυρὸν μου καὶ ἐσταμάτησα τὸ χέρι μου εἰς τὸ μέτωπον. Κανεὶς δὲν ἔκαμε τὸν σταυρὸν του κάτω εἰς τὸν δρόμον, ἀλλὰ οὐδὲ κἂν ἀπεκαλύφθη.

Εἰς τὰς πόλεις γίνονται τακτικά αἱ λειτουργίαι καὶ πηγαίνει ὁ κόσμος εἰς τὰς ἐκκλησίας. Ἄλλ' εἰς τὰ χωρία ἀνοίγει ἡ ἐκκλησία μόνον, ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ κανένα μυστήριον. Μοῦ διηγούντο ἀκόμη ὅτι, εἰς τὰς κηδεῖας τῶν χωρικῶν ἐνίοτε δὲν παρακολουθεῖ παπᾶς, ἀλλὰ πρὸ τῆς ταφῆς ἡ καὶ μετ' αὐτὴν τοῦ πηγαίνουν ὀλίγον χῶμα ἀπὸ τὸν τάφον εἰς τὸ σπήτι του, τὸ εὐλογεῖ καὶ τὸ ρίπτουν ἔπάνω ἀπὸ τὸ μῆμα. Ἐχουν ἀπλοποιήσῃ καθὼς βλέπετε τὰ πράγματα.

Διαβάσετε εἰς τὰς ἐπιγραφάς: Παντοπωλεῖον «Τσάριγραδ», Ἄπτεκα «Τσάριγραδ», Ρεστωρὰν «Τσάριγραδ», Ξενοδοχεῖον, Ζαχαροπλαστεῖον, Καφενεῖον «Τσάριγραδ». Τσάριγραδ δ' ἐστὶ: Πόλις τῶν Βασιλέων, δηλ. ἡ Κωνσταντινούπολις. Εἰς ὄλας τὰς πόλεις αὐτό. Εὔρετέ μου σεῖς Μεγαλοῖδεάται, μέσα εἰς τὸ κλεινὸν τῆς Παλλάδος Ἄστου, ἕνα κατάστημα «Ἡ Κωνσταντινούπολις». Πρὸ ἐτῶν ὑπῆρχεν ἕνα καὶ μόνον γαλακτοπωλεῖον, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου, ἐνὸς κάποιου Ζωτιάδου, τὸ ὁποῖον ἐλέγετο «Ἡ Κωνσταντινούπολις», ἀσφαλῶς ὄχι ἀπὸ μεγαλοῖδεατισμῶν, ἀλλὰ διότι κατήγετο οὗτος ἀπὸ τὴν Πόλιν καὶ ἦτο ὄνομαστὸς διὰ τὴν μπουγάτσα του. Τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον καὶ αὐτό!

Πνεῦμα, ψυχὴ, ἔθνισμός, συνείδησις, πρακτικότης, μεγαλοῖδεατισμός, μιλιταρισμός, διοικήσις, πνοὴ ἐμπνευσοῦσα, κινήτριος μοχλὸς δαιδαλωδῶς κινῶν τὰ πάντα, Κυβέρνησις, Βουλὴ, αὐτὴ αὐτὴ ἡ Βουλγαρία τῆς σήμερον εἶναι ὁ Φερδινάνδος Α'. «Τὸ Κράτος εἶνε αὐτός», κατὰ κυριολεξίαν. Ὅχι ἡ Βουλγαρία, ἀλλὰ ἡ Ἱστορία θὰ γράψῃ με μεγάλα γράμματα τὸ ὄνομά του.

(Ἐπεταί συνέχεια).

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΕΠΕΔΕΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΧΕΙ ΤΙΣ ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

κόσμος, νὰ παραστήσω με τί σύστημα, με τί πρακτικῶς ἀπορροφητικῶν πνεῦμα ἐργάζονται. Καὶ με αὐτὰ, καὶ με ἄλλα ποῦ θὰ μάθετε—διότι μοῦ ἔκαμαν μεγάλην ἐντύπωσιν—ἔκαμαν ἐθνικὴν ψυχὴν, ἐθνικὴν συνείδησιν.

Εὐρωπαϊκώτατα ἀνεπτυγμένη ἡ κοινωνία τῆς Φιλιππούπολεως. Κινηματογραφικὰ θέατρα κομψότατα, ζαχαροπλαστεία ωραιότατα. Καὶ θέα

